

Andrew Snowball

Spierballengerol rond gender

De Vlaamse regering houdt een denkoefening om universiteiten financieel te bestraffen wanneer zij onvoldoende inspanningen doen om vrouwelijke professoren aan te trekken. Ook de invoer van genderquota voor de selectiecommissies van professoren ligt op tafel. De KU Leuven is bereid de inspanningen te verhogen, maar reageert wel sterk afwijzend op genderquota voor selectiecommissies.

PIETER HAECK

Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) gaf woensdag in het Vlaams Parlement toe dat er wordt nagedacht om de financiering van universiteiten via het Bijzondere Onderzoeksfonds (BOF) sterk afhankelijk te maken van de genderinspanningen die de universiteiten leveren. Op dit ogenblik is de uitkering van middelen uit het BOF - een fonds dat dient om nieuwe professoren aan te nemen - al onderworpen aan bepaalde gendercriteria, maar slechts in minimale mate. Het gewicht van die criteria zou nu fors omhoog gaan.

"Er wordt inderdaad onderzocht hoe we met de BOF-middelen een verhoging van het aantal vrouwelijke professoren kunnen bewerkstelligen," aldus minister Smet. "Daarbij zou ik liever hebben dat we niet bestraffend moe-

ten optreden, maar er moeten wel resultaten komen."

KU Leuvenrector Mark Waer stelt zich niet meteen afwijzend op tegenover het plan, maar waarschuwt sterk voor de manier waarop het plan zich ontvouwt. "Ik ben niet meteen tegen het feit dat er naast een wortel ook een stok wordt gebruikt op het gebied van genderinspanningen," aldus Waer.

"Gender blijft een belangrijk probleem en wij zijn vragende partij om meer inspanningen te leveren. Maar we moeten wel zorgen dat we blijven selecteren op basis van kwaliteit en niet op basis van gender. Daar bewijzen we vrouwen geen dienst mee."

Waer stelt meteen een van de criteria die zouden kunnen leiden tot een financiële sanctionering ter discussie: de voorrangstelling. Bij de voorrangstelling zou bij gelijke kwalificatie een vrouw voorrang krijgen op een man.

Waer stelt dat vrouwen binnen de academische wereld helemaal niet gediend zullen zijn met zulke maatregel en die zelfs als een belediging kunnen ervaren.

SELECTIECOMMISSIES

Waer gaat ook frontaal in de aanval tegen een ander ballonnetje dat minister Smet lanceerde in het Vlaams Parlement: genderquota voor selectiecommissies. Volgens Smet werken selectiecriteria nu immers nog al te vaak in het nadeel van vrouwelijke

bekritiseert Waer. "Deze organen hebben vaak zo'n specifieke setting en specifiek karakter, dat je daar onmogelijk kan gaan werken met quota. Ik ontken niet dat je motiverend moet werken en bepaalde incentives kunnen daarbij helpen, maar quota zullen nooit het goede effect met zich meebrengen."

Ook vanuit politieke hoek kwam er sterke kritiek op genderquota binnen selectiecommissies. Boudewijn Bouckaert (LDD) ging woensdag zwaar in de clinch

"Ik zou liever hebben dat we niet bestraffend moeten optreden, maar er moeten wel resultaten komen"

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS
PASCAL SMET

kandidaten. Genderquota voor selectiecommissies zou dat euvel moeten verhelpen, zo stelt Smet. De denkoefening die nu loopt, klokt af op een minimale vertegenwoordiging van een derde vrouwen binnen een selectiecommissie.

"Genderquota voor selectiecommissies zijn niet wenselijk,"

met minister Smet binnen de Commissie Onderwijs. Minister Smet gaf aan dat de maatregel er helemaal niet toe zal leiden dat "Mieke trut en Mieke excuus in dit soort Commissies ging zeten." Bouckaert sprak Smet tegen op dit punt en uitte zijn vrees dat genderquota voor selectiecommissies totaal onmogelijk zijn.

TEN
2
DE

Driejarige Bachelor Kulak

Aan de Kulak, de Kortrijkse campus van de KU Leuven, wil men een driejarige bachelor invoeren voor TEW, taal- en letterkunde en geschiedenis. Nu komen studenten uit die richting na hun tweede jaar naar Leuven. Als de driejarige bachelor er komt, zullen Leuvense profen vaker naar West-Vlaanderen moeten. En daar is niet elke prof tevreden over.

PAGINA 2

Universiteiten trekken wereld in

De wereld globaliseert. We rijden met auto's uit Duitsland, eten aan tafels uit Zweden en eten kiwi's uit Australië. Ook de universiteiten spelen in op de mondialisering. Zo richt de UGent een campus op in Korea. Hoe doen de andere Vlaamse universiteiten het? En de buitenlandse?

PAGINA 5

Vaginoplastie

Vroeger was Sarah een man. Ze werd geboren in een mannelijk lichaam, maar doordat ze een X-chromosoom te veel had, voelde ze zich vrouwelijk. Na jaren van gezondheidsproblemen - ze kreeg darmkanker, teelbalkanker en tbc - liet ze zich ombouwen tot vrouw.

PAGINA 6

Pinten tappen

We hadden al ontelbare keren bier besteld in een fakbar. Maar zelf hadden we nog nooit de achterkant van een toog gezien. Tot vorige week. We trokken naar fakbar Letteren en tapten een ganze avond. Dat blijkt geen sinecure te zijn. (JC)

PAGINA 11

VRIJHEID?

EEN DOODGEBOREN KIND?

Sinds 2010 trekt er elk jaar een betoging tegen abortus door de straten van Brussel. Elk jaar is er ook een pro abortus-betoging. Opmerkelijk dit jaar, is dat de tegenbetoging duidelijk gesteund wordt door de overheid. De affiches pro abortus vermelden onder andere het onderschrift: "met de steun van de federatie Wallonië-Brussel". Dat gegeven deed ons nadenken over vrijheid. Hoe vrij zijn we in de keuze voor of tegen abortus? Maakt vrijheid gelukkiger? Bestaat echte vrijheid überhaupt wel?

Het recht op abortus maakt de mens vrijer, dat is de algemene consensus. Na een lange tijd van strijd en koningstranen, is de vrouw vandaag eindelijk baas in eigen buik. Dat wil zeggen dat ze onder bepaalde voorwaarden het recht heeft een ongewenst kind te laten aborteren. Dat is een verworven recht, waar weinig mensen zich nog zorgen over maken. Integendeel, er gaan stemmen op om de wet uit te breiden met het legaliseren van postnatale abortus in bepaalde gevallen. (cfr. Artikel van Alberto Giubilini in het tijdschrift *Journal of Medical Ethics*).

Dat standpunt is begrijpelijk, uiteindelijk is het verschil niet zo groot. Abortus is in België immers tot heel laat in de zwangerschap toegelaten als de foetus zwaar gehandicapt blijkt te zijn, maar ook als hij een paar teentjes mist of kleurenblind is. De Mars Voor het Leven, die zondag 15 maart plaatsvindt, lijkt dan ook een achterhaalde protestbeweging. Het zullen die verbitterde paapsen wel weer zijn met hun belachelijke ideeën.

Toch vind ik het spijtig dat de zaak op die manier naar de achtergrond wordt gediendeerd. Het taboe rond abortus van destijds is verschoven naar een taboe rond antiabortus. De maatschappij hanteert vandaag namelijk het credo: "Wie niet presteert, is een loser en heeft geen recht op een bestaan". In die context kunnen ouders van een zwaar gehandicapt kind, een schadevergoeding eisen, als ze geen waarschuwing kregen van een dokter, en aldus niet de kans kregen een abortus te plegen.

Wat van tel is, is dus niet het algemeen geluk van het kind - want wie durft te beweren dat bijvoorbeeld een mono-gootje niet gelukkig kan zijn? - maar, het meedraaien in de maatschappij. Toegegeven, het is niet makkelijk een heel leven voor een gehandicapt kind te zorgen, daar komt dan nog eens bij dat het ook niet goedkoop is. De keuze is dus makkelijk, voor drie euro een abortus laten uitvoeren, of een heel leven geld steken in een kind dat nooit geld zal opbrengen.

Toch zijn de redenen om een abortus te plegen meestal niet van die aard. De morele sussertjes - Zou jij het leuk vinden na een verkrachting, met het kind opgezadeld te zitten? - kunnen daarbij makkelijk weerlegd worden. Uit de nationale commissie voor de evaluatie van de wet van 3 april 1990, blijkt immers dat slechts 0,24% van de gevallen te maken heeft met verkrachting of incest. Uit diezelfde commissie blijkt ook dat niet tienermoeders, maar net de leeftijdsklasse 20 tot 40 jaar, de meeste abortussen laten uitvoeren. De meest aangehaalde reden daarbij is "relationele of familiale problemen" (25,16%).

Mijn standpunt in deze eindeloze discussie is dat "vrijheid" wel degelijk een wrang nasmaakje kan hebben. Volledige vrijheid bestaat volgens mij niet, het zal altijd ten koste van iets of iemand gaan. De achterliggende maatschappelijke problemen bij een abortus negeren, is volgens mij dan ook hypocriet. Verder ben ik van mening dat abortus iets is, dat niet mag worden aangemoedigd, maar moet worden voorkomen.

Door Laura Hollevoet

Deze Splinter wordt door de schrijver ten persoonlijke titel geschreven.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN
Kulak

Debat

Invoering driejarige bachelor Kulak?

Elke week poneert Veto een controversiële stelling die verschillende experts toelaat verbaal met elkaar in de clinch te gaan. Deze week gaat het debat over de invoering van de driejarige bachelor in de faculteiten Economie en Letteren aan de Kulak. Voorlopig worden daar enkel de eerste twee bachelorjaren aangeboden, maar over een derde jaar bestaat heel veel discussie. De goedkeuring door de faculteitsraden wordt geen formaliteit en ook de tweejarige master speelt een rol.

JELLE MAMPAEY & THOMAS VANDELANOTTE

De hoofdrolspelers:

Jan Beirlant (Vicerektor Kulak),

Joop van der Horst (Professor Nederlandse Taalkunde),

Paul van Orshoven (Decaan Faculteit Rechtsgeleerdheid),

Bram Demulder (Onderwijsverantwoordelijke Babylon)

Maxim Van Eeckhout (Preses Kulak)

Twee factoren spelen een belangrijke rol in de onzekerheid over de invoering van een derde bachelorjaar. Ten eerste is de invoering van de tweejarige master een noodzakelijke voorwaarde. Als de master ingevoerd wordt, zal de bachelor hier educatief op afgesteld moeten worden. Die tweejarige master moet eerst nog door de minister van Onderwijs goedgekeurd worden, na advies van de erkenningscommissie.

Ten tweede moet de driejarige bachelor nog goedgekeurd worden door de respectieve faculteitsraden. En net daar roeren voor- en tegenstanders zich.

VOORSTANDERS

Jan Beirlant, vicerektor Kulak is voorstander van de driejarige bachelor: "Een van de redenen waarom we naar drie jaar gaan, is omdat het Kulakmodel van twee jaar enig is in zijn soort. In de bachelor-masterstructuur is een tweejarige opleiding ongezien. Daarnaast biedt een driejarige bachelor mogelijkheid tot een internationale ervaring of een stage. Ten slotte zorgt een driejarige bachelor voor een hogere rekrutering bij de KU Leuven. Een enquête bij scholieren

heeft uitgewezen dat de rekrutering tot 15% zou kunnen stijgen."

De Kortrijkse studenten zijn voorzichtig voorstander, maar ze plaatsen wel vraagtekens. Kulak-preses Maxim Van Eeckhout: "Enerzijds ben ik enorm voorstander omdat de Kulak zo meer studenten zal aantrekken. Anderzijds wil ik wel een kanttekening maken. Kortrijk heeft niet veel faciliteiten om studenten drie jaar bezig te houden. Na twee jaar hebben we een fantastische tijd gehad, maar dan hebben we alles gezien. De stad Kortrijk en de Kulak moeten samenwerken om het studentenleven interessanter te maken."

BEDENKINGEN

De tegenstanders roeren zich ook, waardoor de goedkeuring door de faculteitsraden zeker geen formaliteit belooft te worden.

Joop Van der Horst, professor Nederlandse Taalkunde aan de faculteit Letteren spreekt uit eigen naam: "Maar er zijn veel collega's die mijn mening delen. Ik ga één dag per week naar Kortrijk, om drie uur les te geven. Ik ben dan een hele dag onderweg voor zestien studenten. De overige vier dagen moet ik

verdelen over 160 studenten. Die 16 studenten krijgen een luxebehandeling ten koste van die 160 anderen. Dat moet niet nog erger worden, en dat zal zeker gebeuren met de driejarige bachelor. Het zijn vooral de studenten in Leuven die benadeeld worden." Van der Horst is duidelijk: "Als de faculteit kan dwarsliggen, moeten we ons uiterste best doen. Het is mij echter niet duidelijk of we iets te zeggen hebben. Soms wordt gezegd dat het besluit hogerop al genomen is. Anderen spreken dat dan weer tegen."

Van der Horst trekt ook in twijfel of de driejarige bachelor de rekrutering bij de KU Leuven zal verhogen. "Nu gaan studenten na twee jaar sowieso naar Leuven, want dat is het enige programma dat erop aansluit. Als studenten in Kortrijk hun bachelordiploma halen, kunnen ze overal naartoe gaan. Ik denk dat het eerder studenten zal kosten. Ik vind rekrutering irrelevant als argument. Je bent ofwel de grootste universiteit ofwel de beste. We moeten niet koste wat kost de grootste willen zijn."

Paul Van Orshoven, decaan van de faculteit Rechtsgeleerdheid, formuleert eveneens enkele bedenkingen: "Wij hebben het voor onze faculteit eens grondig

onderzocht en het is gewoon niet haalbaar. Wij verzorgen op dit moment niet alleen in Kortrijk en Leuven een opleiding, maar ook nog eens in samenwerking met de Hogeschool-Universiteit Brussel en de UHasselt. Het zou onze middelen te veel versnipperen, de schaal is gewoonweg te klein."

Een laatste bedenking komt van Bram Demulder, onderwijsverantwoordelijke bij Babylon, de kring Taal- en Letterkunde. De beslissing wordt volgens hem in dit dossier niet bepaald op een democratische manier genomen. "De communicatie is een schande. Het dossier is veel te lang in achterkamertjes gehouden. Pas deze maand kwam op de POC (*Permanente Onderwijscommissie, red.*) een officieel rapport. Tot dan hoorden we alleen geruchten. De POC wordt pas geraadpleegd als alles al in kunnen en kruiken is. Zo worden we buitenspel gezet."

Uw mening is welkom op www.facebook.com/vetoleuven!

Studenten blazen educatieve master nieuw leven in

Wie na zijn studies wil lesgeven in het secundair onderwijs, moet nu nog een extra opleiding volgen, die de studieduur met minimaal een halfjaar verlengt. Met de invoering van een educatieve master wil de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) daar iets aan doen.

JELLE MAMPAEY & JOACHIM BECKERS

Een standpunt uit 2010 van vice-rector Onderwijsbeleid Ludo Melis (KU Leuven) en directeur Onderwijs Kristiaan Versluis (UGent) wordt immers door VVS nieuw leven ingeblazen. Nu de tweejarige master in humane wetenschappen nabij lijkt, pleit VVS ervoor deze in te vullen met de huidige vakspecifieke masters en een aan het masterniveau aangepaste Specifieke Lerarenopleiding (SLO). De educatieve master die zo ontstaat, is een combinatie van vakspecifieke en didactische vakken.

Michiel Horsten, voorzitter van VVS: "Met een educatieve master zou de invoering van de tweejarige master, voor studenten die een lerarenopleiding volgen, geen studieduurverlenging inhouden. Dat is een voordeel. Bovendien is het een sterkere profilering van de lerarenopleiding: nu is dat veeleer een getuigschrift, dan wordt het een volwaardig diploma."

Ook Melis ziet voordelen: "Er zijn drie belangrijke voordelen aan de piste van de educatieve master. Je kan op vijf jaar een masterdiploma en een lerarenopleiding halen. Ten tweede is de integratie van vakspecifieke en didactische vakken nuttig. Ten derde is het in een kennismaatschappij belangrijk dat je leerkrachten aflevert die inhoudelijk even gekwalificeerd zijn als andere afgestudeerden, met een master in hun eigen vakgebied dus."

INHOUD

Welke inhoud zou een educatieve master kunnen bevatten? Michiel Horsten wil de discussie open trekken: "Momenteel wordt de discussie vooral binnen Humane Wetenschappen gevoerd, maar een educatieve master kan ook voor exacte wetenschappen interessant zijn. Nu zijn zij erg lang

bezig als ze voor de klas willen staan: zes jaar."

Voor Mieke De Cock, verantwoordelijke van de SLO Fysica, is het vooral belangrijk dat een educatieve master geen minderwaardig imago krijgt: "Een educatieve master moet wel effectief een master in de vooropleiding blijven, met een educatieve afstudeerrichting. Het is belangrijk dat het in een evenwaardig diploma resulteert. Bovendien zijn studenten die in de SLO afstuderen de beste ambassadeurs voor onze universiteit. Zij kunnen leerlingen uit het secundair motiveren om iets te komen studeren. Als zij geen voeling hebben met wat een master echt is, kunnen ze dat ook niet overbrengen."

Volgens een studentenbevraging van de Gentse studentenraad zijn de alumni bijna unaniem te vinden voor

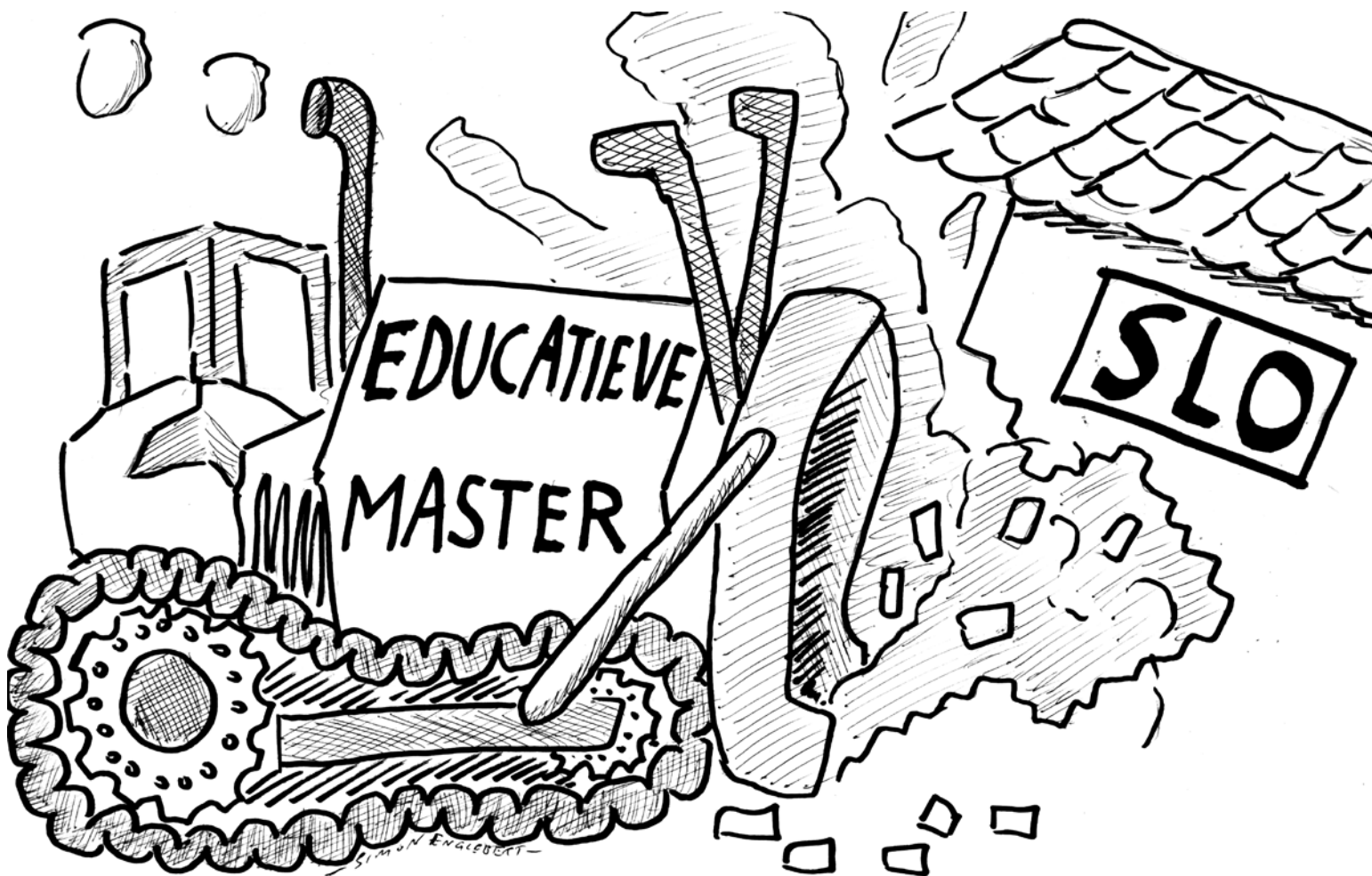
een educatieve master. Is iedereen in de lerarenopleiding zo positief? Bregt Henkens, coördinator van het Academisch Vormingscentrum voor Leraren (AVL), licht toe: "Toen de SLO werd opgericht, waren de Vlaamse universiteiten al voorstander van een lerarenopleiding op masterniveau. Dat is nog steeds zo. Je hebt dan de keuze: ofwel maak je er zoals nu een extra jaar van dat volgt op de master, ofwel ga je integreren. Wij zijn in elk geval voorstander van een zo kort mogelijke totale studieduur."

"Voor studenten met interesse om het onderwijs in te gaan, zal een educatieve master de lerarenopleiding populairder maken. Hun studie wordt korter. Voor anderen kan twijfel de kop opsteken: zal er met een educatieve master wel een plaats zijn voor hen in onderzoek of op de ar-

beidsmarkt? Voor hen zouden we een verkort traject kunnen voorzien om na een educatieve nog een gewone master te halen, of omgekeerd. Maar ik wil wel benadrukken: dit zijn nog maar ideeën. Er zijn geen uitgewerkte plannen."

De lerarenopleiding wordt geregeld in een apart decreet. Om een educatieve master in te richten, is dus een decreetswijziging nodig. VVS trekt met haar standpunt nu naar de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) en zal het ook bij de minister van Onderwijs ter sprake brengen.

Ook Melis is van plan het idee opnieuw te lanceren: "Het decreet voor de lerarenopleiding moet na 2012 herzien worden. Bij de herziening van het decreet moeten we de educatieve master op tafel leggen."

Lezersbrief

Beste LOKO,

In Veto 3818 vonden wij een bericht terug met de titel "Studentenraad bereikt doorbraak over integratie". Wij, als studentenvertegenwoordigers van de Associatie K.U.Leuven, waren verbaasd over dat nieuws. Wij delen de visie dat integratie een proces is waarbij meerdere partijen betrokken zijn en niet enkel de grootste speler in het verhaal. Er leeft bij sommigen een perceptie over het grote boze LOKO dat de kleinere studentenraden binnen de associatie opslokt. Wij zijn er altijd van uitgegaan dat LOKO best open stond voor de noden en eigenheid van de andere studentenraden. Na deze beslissing die LOKO eenzijdig heeft genomen, blijkt dat slechts een illusie.

De manier waarop deze 'beslissing' is gevallen stuit ons tegen de borst. LOKO besliste in gesloten kamers op een Algemene Vergadering van LOKO waar geen enkele van de andere instellingen (en dat zijn negen verschil-

lende partners) op waren uitgenodigd. De Algemene Vergaderingen van de studentenraden werden niet geïnfomeerd over dit voorstel, laat staan betrokken bij het besluitvormingsproces. Is dat een voorproefje van hoe de samenwerking vanaf 2013 tussen de verschillende studentenraden zal zijn? Is dat hoe studentenvertegenwoordiging na de integratie er zal uitzien? Wij hopen van harte van niet.

Het kan goed zijn dat er voor de verschillende faculteitskringen (die momenteel de universitaire vertegenwoordiging onderhouden) veel dingen zullen veranderen, maar wees gerust dat het voor de studentenraden van KaHoSL, HUB, KHLim, KHBO, KHKempen, Sint-Lucas, Groep T, Lessius Mechelen en Lessius Antwerpen allemaal nog veel meer verandering zal meebrengen.

Hoe had dit proces dan volgens ons moeten verlopen? Wij hadden gehoopt dat het LOKO- bestuur de AV's

van de verschillende partners zou geïnformeerd hebben over de denkpistes die men in Leuven ontwikkelde. Vervolgens zou de tekst niet alleen op de LOKO AV moeten goedgekeurd worden, maar op alle AV's van de betrokken studentenraden.

Laat ons uitleggen wat het verschil is tussen inkanteling en integratie. Vaak worden de termen door elkaar gebruikt maar er is een groot verschil in nuance. Inkanteling houdt in dat bepaalde partners inkantelen in het systeem van de grootste partij, zonder dat er iets aan verandert. Integratie, daarentegen, impliceert een evolutie waar alle partners groeien naar een nieuw systeem dat beantwoordt aan de noden van elke partij. Laat ons stellen dat wij voor de INTEGRATIE van de academische opleidingen binnen de universiteit zijn, en bij gevolg ook voor de integratie van de studentenvertegenwoordiging ervan. Een 'inkantelende' benadering is geen goede basis

voor een gedragen studentenvertegenwoordiging.

Met deze brief hopen we jullie duidelijk te maken dat wij in het vervolg graag deel willen uitmaken van de besluitvorming. Zo kunnen we samen bouwen aan de toekomst van studentenvertegenwoordiging zonder dat er achteraf iemand moet 'overtuigd' worden van iets dat eigenlijk al een voldongen feit is. Het betreft ten slotte studentenPARTICIPATIE.

Met constructieve groet,
Stijn De Decker
Voorzitter Studentenraad Associatie Leuven

Onderschreven door:
Algemene Studentenraad KAHO Sint-Lieven, Algemene Studentenraad KHKempen, Lessius Studentenraad Mechelen, Sint-Lucas Studentenraad, Studentenraad Groep T, Studentenraad HUBrussel, Studentenraad KHBO en Studentenraad KHLim.

Integraal (2) |

“We zijn volledig voor de integratie gegaan”

Integratie. Het woord galmt al jaren als een mantra in universiteiten en hogescholen, want vanaf 2013 integreren de academische opleidingen van de hogescholen in de universiteit. Veto werpt tweewekelijks de Leuvense bril af en gaat praten met de directeurs van de verschillende hogescholen. Flora Carrijn, academisch beheerder van Lessius Hogeschool is deze week aan de beurt.

JELLE MAMPAEY

Veto: *Lessius heeft verschillende opleidingen die integreren in de KU Leuven. Hoe staan jullie tegenover die integratie?*

Flora Carrijn: «Vanuit Lessius hebben wij altijd een voortrekkersrol gespeeld in de integratie. Ook de Associatie KU Leuven en de universiteit hebben van bij het begin resoluut voor de volledige integratie van de academische opleidingen geopteerd. Ondertussen wordt de operationele verstrengeling op alle functionele én beleidsniveaus steeds groter. Tegen het zomerreces hopen we volledig zicht te hebben op de latere werking van de faculteiten en de universiteit op de verschillende locaties. Onze docenten kijken hier alvast naar uit. We hebben hen van bij de aanvang van de voorbereiding van de integratie meegenomen in het denkproces, zodat niemand voor verrassingen komt te staan.»

«Het zijn zeker geen gemakkelijke tijden geweest voor iedereen die erbij betrokken was, maar de eindfase is nu ingezet. Dan volgt wellicht een rustiger periode waarin we ons uitsluitend kunnen gaan toeleggen op het realiseren van de inhoudelijke meerwaarde van de integratie.»

Veto: *Wat zijn de voordelen van de integratie?*

Carrijn: «Het is een logisch gevolg van twintig jaar decreten. Na de Bologna- en Sorbonneverklaringen werd gezocht naar transparantie in Europa. De binariteit (*professioneel versus academisch, red.*) waarvoor gekozen is in Vlaanderen is de afronding van dat proces. Een achttienja-

rige weet precies waarvoor hij of zij gekozen heeft. Zo bereiken we transparantie voor de studenten.» «Daarnaast verhoogt de integratie ook onze competitiviteit in Europa en daarbuiten. We bundelen nu eenmaal het onderzoekspotentieel in Vlaanderen, waardoor onze positie versterkt wordt en de mensen en middelen efficiënter en met groter effect kunnen ingezet worden.»

PENDELEN

Veto: *Zullen profs en studenten meer moeten pendelen tussen campuses na de integratie?*

Carrijn: «Er zijn nu al bewegingen bij de academische opleidingen waar de mensen aan rationalisatie doen. Dat wil zeggen dat docenten die gespecialiseerd zijn in een bepaald domein, lesgeven op verschillende plaatsen. Iemand die gespecialiseerd is in thermische energie, kan dat vak geven in De Nayer en in Geel, of zelfs in Hasselt.»

“Grotere regionale verbanden binnen de Associatie is het doel”

«Dat zijn bewegingen die op een natuurlijk manier naar voor komen, niemand zal verplicht worden. Wij werven wel al drie jaar mensen aan waar ik expliciet tegen zeg: “Je werkt voor Lessius, maar het kan zijn dat je morgen een deel in Leuven of in Brussel college geeft.” Op termijn gaan we naar grotere specialismen. Maar dat mag niet in het nadeel van

de docenten zijn. Mits goede praktische afspraken is dat niet onmogelijk. Een docent kan zeggen: “Vandaag ga ik naar Leuven en ik combineer mijn lesopdracht daar met een afspraak met een collega waarmee ik aan een onderzoeksproject werk.”

«Vroeger was de situatie zo dat een docent twee of drie vakken doceerde, terwijl hij specialiseerde in een van die vakken. Het draagt bij tot de kwaliteit van het onderwijs dat je specialisten creëert voor bepaalde disciplines. De docent is dan bezig met het onderwerp waarin hij onderzoek verricht, wat een meerwaarde is voor studenten en docenten. De

integratie zal die beweging enkel versterken.»

FUSIES

Veto: *Zitten er bij de overblijvende professionele opleidingen fusieoperaties aan te komen?*

Carrijn: «In de provincie Antwerpen bouwen wij een cluster van Lessius Mechelen, Lessius Antwerpen en KHKempen. Sinds 1 januari hebben we een personele unie. Dat betekent dat we één voorzitter, één Algemene Vergadering, één Raad van Bestuur en één Integratiecomité hebben. Volgend academiejaar hopen we volledig operationeel te zijn. Er zal dan een vacature worden uitgeschreven voor een algemeen directeur in het *university college*, zoals het dan zal heten.»

«Zelf zal ik de rol van academisch beheerder op mij nemen en toezien op het academische deel dat integreert in de universiteit. Wat de studentenraden van de respectieve instellingen betreft, die zijn op dit ogenblik nog gescheiden. Ik vermoed

dat dat iets is voor volgend academiejaar.»

Veto: *Verandert de naam van KHKempen dan in Lessius Kempen?*

Carrijn: «Ik kan daar nu geen uitsluitend over geven. Al kan een beslissing niet lang op zich laten wachten, want na Pasen dient gewerkt te worden aan de communicatiecampagne voor volgend jaar.»

Veto: *Welke fusies kunnen we nog verwachten binnen de Associatie KU Leuven?*

Carrijn: «Ik verklap geen geheimen als ik zeg dat het uiteindelijke streefdoel is om naar bepaalde constructies te gaan waarbij grotere regionale verbanden in de Associatie ontstaan. Je moet voldoende kritische massa hebben. In de provincie Antwerpen zijn wij bij de koplopers. Ook HUB en Kaho Sint-Lieven staan al ver met de pool Brussel-Gent. Binnen West-Vlaanderen en in het oosten van het land zullen zich wellicht eveneensdergelijke constructies voordoen.»

Persfoto

**Flora Carrijn,
Academisch beheerder
Lessius Hogeschool**

Kort Onderzoek

VRAGEN BIJ HELIUMVERBRUIK

Wetenschappers waarschuwen dat de reserves met heliumgas niet onuitputbaar zijn. Dat het gas niet altijd voor wetenschappelijke doeleinden wordt gebruikt, schiet dan ook in het verkeerde keelgat. Helium is onder andere van elementair wetenschappelijk belang bij het koelen van supermagneten, als draag- en beschermgas. Tevens geeft het inhaleren van het edelgas mensen een lachwekkende hoge stem. Slechts 7% van het heliumverbruik gaat naar ballonnen en luchtschepen, dus het is maar de vraag wat een beperking op het verbruik zou opleveren.

CHOQUERENDE THERAPIE

Hoewel elektroconvulsieve therapie al sinds de jaren dertig in gebruik is, is er

pas onlangs ontdekt hoe de techniek precies op het brein inwerkt. In *Proceedings of the National Academy of Sciences* lezen we dat de antidepressieve effecten vermoedelijk ontstaan door het verbreken van hyperactieve communicatie tussen verschillende delen van het brein. De auteurs denken dat dit resultaat veelbelovend is, en hopen dat het uiteindelijk meer inzicht zal verschaffen in de diagnose en behandeling van klinische depressie.

GROENE THEE MASKEERT DOPING

New Scientist waarschuwt dat minder scrupuleuze atleten testosteronmisbruik kunnen maskeren door het drinken van groene thee. Testosteron is moeilijk detecteerbaar en wordt aangetoond door de verhouding van het hormoon met de

hoeveelheid epitestosteron in het bloed. Door het drinken van groene thee wordt het hormoon anders verwerkt door het lichaam, waardoor de geteste verhouding geen goede weergave meer is. Een kopje thee drinken lijkt ons bovendien minder moeite te kosten dan een tandinfectie te veinzen.

KLASSIEKE MUZIEK GOED BIJ HARTTRANSPLANTATIE

Klassieke muziek verlaagt de kans op afstoting van harttransplantaten. Althans, dat is wat Japanse onderzoekers bij muizen vaststelden. In *Journal of Cardiothoracic Surgery* beschrijven ze het heilzame effect van de muziek van Verdi en Mozart. De muizen die naar monotoon geluid, stilte en Enya luisterden, leefden gemiddeld maar half zo lang na de transplantatie. De

onderzoekers vermoeden dat het ontspannende gevolg van de harmonieën uit de klassieke werken heilzame effecten heeft op het immuunsysteem.

KUNSTMATIGE HERINNERINGEN

Vorsers zijn erin geslaagd om een kunstmatige herinnering van angstige gevoelens in muizen in te brengen. Twee onderzoeksgroepen beschreven deze resultaten in vakbladen *Science* en *Nature*. Na een bepaalde angstaanjagende ervaring vuren de neuronen van de muizen op een bepaalde manier af. Datzelfde afvuurpatroon ontstond na injecteren van een bepaald molecuul in genetisch gemanipuleerde muizen. Zo ontstaat een herinnering die eigenlijk nooit plaatsgevonden heeft.

(WD)

BUITENLANDSE CAMPUS OF SAMENWERKING?**Universiteiten veroveren de wereld**

In een globaliserende wereld zijn ook universiteiten verplicht om naar het buitenland te trekken. Ze kunnen twee strategieën volgen. Ofwel bouwen ze campussen in het buitenland, ofwel werken ze samen met buitenlandse universiteiten. Wij vergelijken de strategieën van de UGent, de KU Leuven en de Vlerick Leuven Gent Management School. Om te kijken of de Vlamingen goed bezig zijn, kijken we ook naar de situatie aan buitenlandse businessschools en de Universiteit Utrecht.

JENS CARDINAELS, WOUTER GOUDESEUNE & LUCAS DE JONG

KU Leuven gaat voor samenwerken

KU Leuvenrector Mark Waer is niet gewonnen voor buitenlandse campussen. "We sluiten niets uit, maar vandaag zijn ze niet aan de orde. Het probleem van een buitenlandse campus is dat je er permanent aanwezig moet zijn. De eerste jaren lukt dat, wegens het grote enthousiasme. Maar daarna wordt het moeilijker om mensen te vinden die in het buitenland willen lesgeven."

"Wij zetten in op samenwerking met buitenlandse universiteiten. We willen nauwer samenwerken met universiteiten in de ons omringende landen, omdat daar nog veel opportuniteiten liggen en omdat het makkelijk is om met zulke universiteiten contact te maken."

Het grote voordeel van samenwerking is ten eerste complementariteit. "Een voorbeeld daarvan is onze samenwerking op het gebied van sterrenkunde met de universiteit van Nijmegen. Leuven is wiskundig erg sterk, terwijl Nijmegen het goed doet qua observatie. Dat zorgt voor een perfecte synergie."

Ten tweede hebben samenwerkingsverbanden ook een positieve invloed op de mobiliteit tussen de universiteiten. "Het is makkelijker om professoren en studenten van de ene naar de andere universiteit te sturen."

Ook vicerector Internationalisering Bart De Moor ziet in buitenlandse campussen vooral nadelen. "Omdat je geen Vlaams overheidsgeld mag gebruiken, draag je immateriële zaken uit. Eigenlijk tapt de UGent in Zuid-Korea de kwaliteit van haar sterke richtingen af."

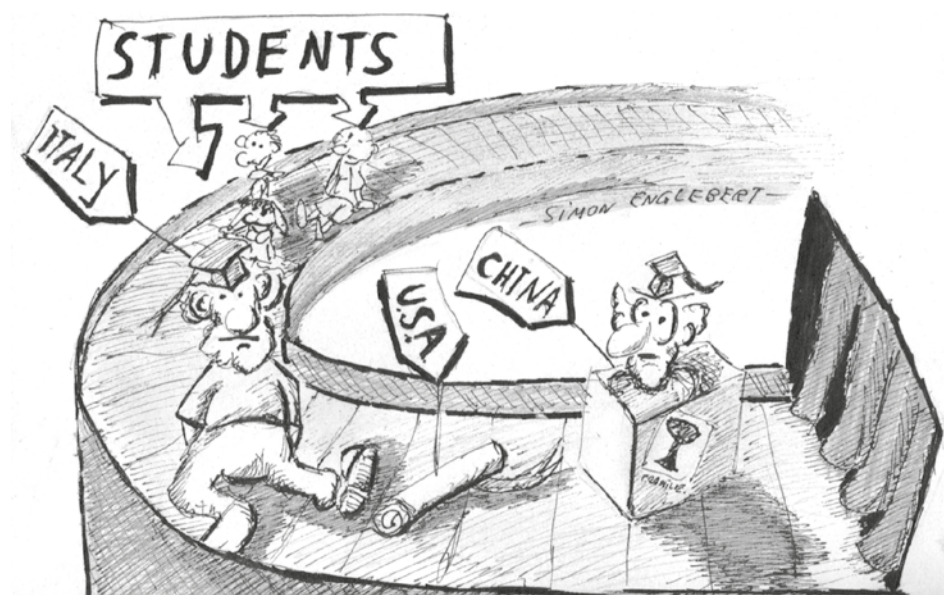
Hoe het internationaliseringsbeleid van de KU Leuven dan wel wordt ingevuld, valt te lezen in *The leading EDGE: The Leuven Education Gateway to Europe*, een nota van eind vorig jaar. "De nota heeft twee basiselementen," zegt De Moor. "Enerzijds is er de idee van een Europese hub, waar de activiteiten van buitenlandse universiteiten op geënt kunnen worden. Denk daarbij aan het Amerikaanse model, waar ze met verschillende *portal sites* voor één universiteit werken. Een extreem voorbeeld daarvan is de New York University (NYU), die twee *portal sites* - in Abu Dhabi en Shanghai - en 20 à 30 *entry points* heeft. Aan die buitenlandse campussen verblijven 50 à 100 studenten die aan de NYU geregistreerd zijn."

"Anderzijds dienen de summerschools van de Universiteit Utrecht als rolmodel. Het onderwijs dat we kunnen bieden, valoriseren we via een vergoeding, waar de professoren een saldo van krijgen. De andere inkomsten kunnen we voor onze eigen studenten gebruiken. De summerschools werken ook bij ons als een soort van pre-screening om buitenlands talent aan te trekken. We draaien het model dus om. We spelen thuis en laten de wereld naar ons komen," aldus De Moor. (JC en LdJ)

UGent trekt naar Korea

De Universiteit Gent (UGent) werkt samen met buitenlandse universiteiten, maar ze opent volgend voorjaar ook een campus in de Zuid-Koreaanse stad Songdo. Die zal plaats bieden aan een duizendtal studenten, vertelt rector Paul Van Cauwenberge.

Het idee om een buitenlandse campus op te richten, kwam van de Zuid-Koreaanse Free Economic Zone. "Zij zochten vijf buitenlandse universiteiten die hun intrek wilden nemen in een gloednieuwe campus. Wij haptten toe en besloten om enkel onze sterkste richtingen - zoals bio-ingenieur, biotechnolo-

gie en milieukunde - aan te bieden. Doordat we de campus delen met nog vier andere universiteiten, kunnen we voorzieningen zoals huisvesting en studentenrestaurants delen."

Voorlopig houdt de UGent het bij één buitenlandse campus. "We hebben ook interesse in India, maar in de komende vijf jaar zullen we geen nieuwe campus oprichten."

Wie betaalt dat allemaal? "We mogen geen Vlaams overheidsgeld gebruiken," zegt Van Cauwenberge. "We financieren het dus met de inkomsten uit het inschrijvingsgeld van de Koreaanse campus. De eerste vijf jaar krijgen we ook een Koreaanse subsidie. In die periode mogen we bovendien gratis de gebouwen gebruiken. Daarna moet het project zelfbedruipend zijn."

Dat betekent wel dat het inschrijvingsgeld aanzienlijk hoger zal zijn dan in Vlaanderen. "Met 550 euro zullen we er geen goed onderwijs kunnen geven. Waarschijnlijk zullen de Koreaanse studenten ongeveer 8.000 euro betalen. Dat is voor Zuid-Korea een normale prijs voor universitair onderwijs."

Dat onderwijs zal verzorgd worden door Vlaams personeel. "Vlaamse docenten zullen aanwezig zijn gedurende een bepaalde periode. Dat kan gaan van twee weken tot drie jaar." Volgens Van Cauwenberge is er heel wat personeel dat interesse heeft in het project. "Bovendien hebben we in de wetenschapsfaculteiten heel wat kandidaat-doctoraatsstudenten. Nu kunnen we slechts 20 procent van hen verder helpen in Gent. Binnenkort zullen we ook doctorandi naar Korea kunnen sturen." (JC)

Businessschools internationaliseren

Internationalisering is belangrijk voor businessschools en Masters of Business Administration (MBA). MBAs zijn één- of tweejarige opleidingen voor mensen die al een universitair diploma en meestal ook een aantal jaren werkervaring hebben. In ons land is de Vlerick Leuven Gent Management School het bekendst.

Businessschools zijn een elitewereldje waar toekomstige bedrijfsleiders elkaar leren kennen. In tijden van globalisering is de bedrijfs wereld erg internationaal, zodat

Utrecht gaat in de zomer naar school

De Universiteit Utrecht staat bekend om haar Utrecht Network, een internationaal samenwerkingsverband tussen universiteiten. Onder andere de Universiteit Antwerpen en de universiteit van Bologna zijn er lid van.

De Utrechtse universiteit heeft nooit overwogen om een buitenlandse campus op te richten, vertelt de programmaleidster Onderzoek Esther Stiekema. "De doelstelling van ons internationaal beleid is immers onze eigen studenten en die van onze partners een internationale ervaring aanbieden." Daar is het Europese Erasmusproject een voorbeeld van. "Maar het Utrecht Network maakt het ook mogelijk om buiten Europa te gaan."

"We kunnen de beste buitenlandse studenten naar ons halen"

Verder wijst Stiekema er op dat Nederlandse studenten die niet naar het buitenland gaan dankzij het netwerk toch in contact komen met bezoekende buitenlandse studenten. "Die doelstelling bereik je niet als je een buitenlandse campus opricht."

Naast het Utrecht Network, staat de universiteit ook bekend om haar summerschools. "Die variëren op allerlei gebieden: duur, periode, niveau, prijs..." zegt summerschoolcoördinator Marc Gebuis. Ze zijn wel allemaal bestemd voor buitenlandse studenten en bijgevolg worden ze georganiseerd in het Engels. Er zijn wel enkele Nederlandse studenten die deelnemen, maar het is volgens Gebuis niet de bedoeling om Nederlanders actief aan te trekken.

De summerschools hebben enkele belangrijke troeven. "We kunnen er ons internationaal mee profileren. Jaarlijks nemen 2.500 studenten er aan deel. Bovendien toont een veelvoud daarvan wel interesse, zonder daadwerkelijk deel te nemen aan onze summerschools. Doordat ze met ons in aanraking komen, wordt de stap om later toch naar Utrecht te trekken, kleiner. Bovendien kunnen we Utrecht met de summerschools ook profileren als de ideale stad om in te leven en te studeren."

Ten slotte zijn summerschools voor de universiteit zelf academisch interessant. Het is de ideale manier om leerachterstand van studenten weg te werken in de zomer, zodat de studenten na de zomer zonder problemen kunnen starten. "Daarnaast kunnen we de beste buitenlandse studenten selecteren en overtuigen om aan onze universiteit te komen studeren." (JC)

het zin heeft om sterk te internationaliseren.

Veel businessschools hebben dan ook buitenlandse campussen. Zo heeft de internationale topschool Insead naast hoofdkantoren in Fontainebleau en Singapore nog centra in Abu Dhabi en Israël. Vlerick heeft dan weer een campus in Sint-Petersburg. Maar volgens directeur Patrick De Greve is samenwerking ook belangrijk: "Het is een en-enverhaal. Het spreekt voor zich dat een campus bouwen en onderhouden grote kosten met zich meebrengt. In de huidige digitale wereld rijst de vraag of e-learning niet de prioriteit moet krijgen."

Buitenlandse campussen oprichten is natuurlijk dé manier om met verschillende culturen in contact te komen. "Doceren in het buitenland is niet alleen boeiend en uitdagend voor onze professoren, maar ook voor onze lokale studenten. Op die manier brengen we namelijk de wereld terug naar België," aldus De Greve.

Externe campussen hebben ook beperkingen. Vaak zijn de middelen om ze op te richten niet voorhanden. De Greve haalt nog een ander punt aan: "Sommige businessschools zijn erg gespecialiseerd in bijvoorbeeld marketing of ondernemerschap. Dan is samenwerken het beste wat je kunt doen. Je kunt nu eenmaal niet alle competentie in eigen huis hebben in een steeds complexere wereld." (WG)

PARTYicipation | Wereldmarkt

Afgelopen week was het voor de tweede keer PARTYicipation in Leuven, een initiatief rond toegankelijkheid en diversiteit. Woensdag was de eerste dag en werd gevuld met allerlei activiteiten, waaronder een gezellige wereldmarkt die werd gecombineerd met het Interfacultair Songfestival (IFS).

CHARLOTTE VEKEMANS

Door het heerlijke weer zat de sfeer op de campus van de Sociale Wetenschappen meteen goed. Veel studenten kwamen af op de verschillende groepjes van het IFS en het pleintje was meteen vrij goed gevuld met luierende en kuierende studenten. De wereldmarkt was een verzameling van informatie-, drank- en eetstandjes.

De informatiestandjes draaiden allemaal rond hetzelfde thema: diversiteit en toegankelijkheid. Zo kon je brieven schrijven tegen mensenrechtenschendingen bij Amnesty International en waren er standjes die extra uitleg gaven over de moeilijkheden waar holebi's of gehandicapten mee te kampen hebben. Helaas hadden de mensen aan de standjes vaak weinig geïnteresseerden. Behalve de informatiestandjes was ook de LAB-bus aanwezig op de campus. LAB staat voor Leuven Anders Bekeken en biedt een soort training in diversiteit die mensen moet bewust maken van de diversiteit waar we dagelijks mee worden geconfronteerd. Waarom het met bepaalde mensen klikt en met andere botst wordt uitgelegd en zo krijg je er aangeleerd hoe er mee om te gaan.

LOEMPIA

Behalve informatie was er ook eten en drank te verkrijgen. Het eten was ook in thema van de we-

lemaal in één standje verenigd. Verder presenteerden een aantal verenigingen een succesvolle combinatie van eten en informatie.

RUILMARKT

Als extra activiteit stond er ook een ruilmarkt op het programma waar je je eigen spullen kon ruilen voor die van anderen. Helaas hebben we tussen drie en vier niemand enige belangstelling zien tonen voor het standje. Geregeld kwamen medewerkers de verantwoordelijke voor het standje even gezelschap hou-

den bij gebrek aan meer werk. Het standje stond ook niet erg duidelijk in het zicht opgesteld, mogelijk zat daar het probleem want het idee paste, naar ons inziens, wel perfect binnen het evenement.

SFEER

Wat vooral heel erg opviel was het gebrek aan diversiteit in het publiek, vrijwel alleen studenten en nergens buitenlandse studenten of mensen van andere leeftijden te bespeuren. Dit terwijl PARTYicipation voor alle Leuvenaars was

bedoeld. De meeste studenten kwamen ook meer voor het IFS dan voor de wereldmarkt. Toch zat de sfeer zeker goed en door de twee evenementen te koppelen bereikten de verschillende organisaties zeker meer mensen. Een dappere poging om diversiteit meer in de schijnwerpers te brengen op een feestelijke manier, helaas voelde je de *participation* toch niet duidelijk in het publiek. Al bij al een erg gezellige namiddag die net niet helemaal haar vooropgestelde doel haalde.

reldmarkt: heerlijke loempia's in verschillende smaken, kroepoek en kleine maaltijden waren al-

Diversiteit in de schijnwerpers op een feestelijke manier

Evellen Claes

Genderdiversiteit | “Ik was nooit thuis in mijn mannelijk lichaam”

De Partyicipation-week 2012 staat in het teken van diversiteit. Tijdens de workshop “Gender in de blender” zoomen we samen met de interseksuele Sarah Gommers in op genderdiversiteit. Ze wil met haar verhaal de polarisatie omtrent seksualiteit zowel politiek als maatschappelijk aankaarten.

JOKE VERBEEK

Sarah Gommers is 51 jaar, heeft twee kinderen, heeft een eigen internetbedrijf en is directrice van een jeugdtehuis in de Ardennen. Ze is ook interseksueel. Als Johan gaf ze les aan de Vlerick Management School en aan de Hogeschool-Universiteit Brussel. Ze werd geboren met het syndroom van Klinefelter: ze had zowel twee X-chromosomen (vrouwelijk) als een Y-chromosoom (mannelijk) waardoor haar lichaam hermafrodiete kenmerken heeft. Sarah begon vijftien jaar geleden aan haar transformatie tot “post-operatie vrouw”. Ze begon toen ook aan een studie psychologie om meer inzicht te verwerven in haar eigen identiteit.

“Ja, het is raar. Ik ben de eerste om dat te zeggen. Het is niet evident om met genderdiversiteit naar buiten te komen in een maatschappij waar tolerantie ver-

“Op 37 jaar besloot ik vrouw te worden”

te zoeken is. Media als vtm spotten met transgenders, maar staan er niet bij stil hoe kwetsend dat kan zijn. Grote bedrijven zeggen “Ja wij willen diversiteit” maar toch stoten we op onbegrip op de werkvloer. Alleen in de muziekwereld is er plaats voor genderdiversiteit.” Sarah staaft die uitspraak met voorbeelden als Dana International, Boy George en David Bowie.

TEELBALKANKER

Sarah groeide op in een vrij gezin. Ze had vier zussen wat voor haar de hemel op aarde was: “Ik had poppen, autootjes bleven aan de kant staan. Op school had ik geen vriendjes maar ik was een goede student dus iedereen was tevreden. Op mijn achttiende ging mijn lichaam door de Klinefelter in gevecht met zichzelf: teelbalkanker,

transgendersgemeenschappen leefden. Anders dan in Nepal of Australië waar de ‘derde sekse’ geen probleem is, worden ze in Thailand verstoten en belanden ze in de prostitutie. Om dat tegen te gaan, heb ik samen met een aantal mensen het project Sisters opgericht..”

VAGINOPLASTIE

“Ik heb twee echtgenotes gehad voor wie seks niet belangrijk was, ze zochten vooral naar koestering. Het overlijden van mijn tweede echtgenote was een keerpunt. Ik besloot dat ik vrouw ging worden. Het is moeilijk om daar op 37-jarige leeftijd nog mee naar buiten te komen, zeker voor mijn kinderen die toen 5 en 6 jaar waren. Hun reactie is gelukkig van afgrijzen naar aanvaarding gegaan. Mensen als ik verliezen in het proces hun familie, zelf zie ik alleen mijn vader nog.”

“Uit respect voor mijn kinderen heb ik gekozen voor een transformatie stap voor stap. Tien jaar lang verhuisden we jaarlijks terwijl ik voortdurend van job wisselde.

In Oostkamp ben ik in een steegje gewurgd door een bezoeker van de taverne waar ik toen werkte. Ik heb vier uur in coma gelegen. Toen ik in Brugge woonde, stapte ik op een bus met dronken mensen. Ze betastten me, lachten me uit en al die tijd wilde de buschauffeur niet stoppen: “Het is toch leutig!”. In vijf jaar tijd heb ik alle vormen van intolerantie meegemaakt.”

“Het proces begint met een fase van “cross-dressing” gevolgd door een “real-life experience” waarbij je écht uit de kast moet komen. Dan volgen de hormonenkuur en de operaties. Voor mij is alles versneld gegaan toen ik darmkanker kreeg. Ik heb aan de dokters gevraagd “Als ik sterf, laat mij dan sterven als vrouw”. Na mijn vaginoplastie was ik enorm gelukkig. Ik kan vrijen met glijmiddel en ook een orgasme is mogelijk. Recent nog had ik een stemoperatie om mijn timbre te vervrouwlijken, maar die is jammer genoeg mislukt. Toch, als ik nu terugkijk kan ik alleen maar gelukkig zijn dat ik heb doorgezet.”

Het gedachtegoed (3) | LVS

Volgens menigeen heeft de jeugd tegenwoordig geen politiek buikgevoel meer. Laat staan dat ze er nog hun stem voor zouden laten horen. Die kijk op de zaken staat haaks op het veelvoud aan politieke studentenbewegingen dat om uw aandacht smeekt. Op regelmatige basis stellen wij gaarne een van hen aan u voor. Deze week schoven we aan tafel bij Kevin Wielockx, voorzitter van het Liberaal Vlaams Studentenverbond (LVS).

LAURA HOLLEVOET

“LVS is een politieke studentenvereniging met het doel andere studenten kennis te laten maken met de werken van het liberalisme”, zo zegt Kevin Wielockx, voorzitter van LVS. “Onze leden schrijven bijvoorbeeld teksten over problemen in de samenleving, waarop we via onze uitgangspunten een oplossing hopen te bieden. Verder zijn er natuurlijk ook studentieke activiteiten zoals een cantus.”

“Het is heel belangrijk te benadrukken dat we geen link hebben met een bepaalde politieke partij. Dat is bijvoorbeeld het verschil tussen ons en Jong VLD. We weigeren ook subsidies aan te vragen omdat we willen tonen dat verenigingen op eigen kracht kunnen bestaan. De financiering gebeurt vooral via sponsors en ereliden. We hebben heel uiteenlopende ereliden: politici van verscheidene partijen, academici, maar ook ondernemers en werknemers die geloven in de ideeën van vrijheid en verantwoordelijkheid.”

Veto: *Op welke manier onderscheiden jullie je in het studentenleven?*

Wielockx «Waar we de laatste tijd veel belangstelling door hebben gekregen, is de staking eind januari. Onze oud-voorzitter Nick Roskams heeft toen een open brief geschreven als tegenreactie op de brief van ABVV-voorzitter Rudy De Leeuw waarin die zich verantwoordde voor de staking.

“Neoliberalisme is geen liberalisme”

Nick heeft daar toen zijn bedenkingen bij geplaatst, wat hem 10.000 likes heeft opgeleverd op Facebook. Hij is zijn standpunt ook mogen gaan verdedigen in De Zevende Dag.»

Veto: *Hoe belangrijk is “vrijheid” net voor jullie studentenvereniging? Kan het neoli-*

beralisme er voor zorgen dat mensen die niet succesvol zijn, de dupe worden?

Wielockx «Vrijheid is een nogal vaag begrip, dat ook door mensen van de Occupy-beweging gebruikt wordt. Het hangt er dus allemaal maar van af welke invulling je aan het woord geeft. U gebruikt de term neoliberalisme. Onze bestuursleden zouden niet blij zijn dat te horen, het liberalisme wordt zo namelijk in een hokje geplaatst. Ook de vraag “links of rechts?” doet er niet toe.»

«Als er al een eenduidige mening bestaat in onze vereniging, is het dat de overheid minder moet doen dan vandaag het geval is. Zelfs het partijprogramma van Open Vld vraagt nog te veel om overheidsbemoeienissen. Het is belangrijk dat mensen die zich inzetten om iets te bereiken daarvoor beloofd worden. Als de staat zich te hard moeit, lopen we het risico dat dat verloren gaat door te hoge belastingen.»

SOLIDARITEIT

Veto: *Werkt een arbeider dan niet hard?*

Wielockx «De hardwerkende arbeider zal ook beloofd worden. Ik ben er zeker van dat het mechanisme van vraag en aanbod, waarop onze economie gebaseerd is, ook geldt voor de vraag en aanbod naar werk. Als er bijvoorbeeld een grote vraag is naar loodgieters, zullen die ook beter betaald krijgen voor het werk dat ze doen. Wat zwakkeren als bijvoorbeeld gehandicapten betreft, is het belangrijk dat de samenle-

ving solidair is.»

«Ik spreek daarbij niet alleen over solidariteit via belastingen. Dit systeem van herverdeling is namelijk ontstaan, omdat de meerderheid van de bevolking vindt dat er herverdeeld moet worden. Als de wetgeving er niet zou zijn, ben ik er van overtuigd

Andrew Snowball

dat een deel van de bevolking nog altijd geld zou geven aan diegenen die het nodig hebben.»

Veto: *Hangt het algemeen welzijn dan niet teveel af van enkele gulle gevers?*

Wielockx «Dan heb je niet veel vertrouwen in de mensheid. Een regelgeving voor herverdeling komt er door een algemene consensus. Als er geen regeling zou zijn die het wettelijk verplicht maakte, zou er bijgevolg spontaan hervverdeeld worden. Het systeem van verplichte bijdragen zorgt voor een mentaliteit van “de overheid zal het wel regelen.»

Veto: *België is in de Europese Unie de kampioen van de sociale en fiscale lasten op arbeid. Zou een vermogensbelasting niet beter zijn?*

Wielockx «De reden waarom er geen vermogensbelasting is, is niet omdat de regering voor al die grote bedrijven is. Het is gewoon

zo dat die anders zouden wegvluchten uit België. Hardwerkende mensen kunnen niet vluchten. Daar kan de regering de belasting wel naar believen verhogen.»

MISVATTING

Veto: *Wat vindt u zelf de grootste misvatting die er bestaat over het liberalisme?*

Wielockx «De grootste misvatting is ongetwijfeld de term neoliberal die u eerder gebruikte. Neoliberalisme betekent dat de grote bedrijven en banken samenwerken met de overheid. Dat is bijvoorbeeld het geval in België. Diegenen die in de raden van bestuur zitten in banken, zijn heel vaak politici. Dat is echter geen liberalisme. Liberalisme wil een minimale staat, maar ook dat er een regelgeving is, waar die moet zijn.»

Ekonomika tapt alcoholvrij bier

Drie weken geleden tapte Ekonomika enkele gratis vaten leeg terwijl The Magician plaatjes draaide. Wat ze er niet bij vertelden, was dat het om alcoholvrij bier ging. Een ludieke actie in samenwerking met de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen vzw (VAD) om te bewijzen dat je voor een goed feestje geen alcohol nodig hebt.

ELS DEHAEN & THOMAS VANDELANOTTE

HET FEESTJE

Niet alle studenten bleken in de val te zijn gelopen. “Het bier smaakte opmerkelijk anders. Ik heb een viertal glazen gedronken. Toen ik niets voelde, dacht ik dat ik een goeie avond had. Wanneer men me vertelde dat er geen alcohol in het bier zat, was ik niet zo heel verbaasd. De cameraploeg vroeg me dan om mijn reactie nog eens over te doen,” aldus Willem Vermuyten, die aanwezig was op de fuif. “Het was een leuke start van de avond. Na het optreden van

The Magician ben ik vertrokken, omdat de muziek dan niet meer zo goed was.”

“Het was na een uur of één inderdaad plots veel rustiger in de Rumba,” zegt Thomas Devroe, preses van Ekonomika. “Zo blijkt alweer dat alcohol zeker niet het belangrijkste is voor een goed feestje. Goede muziek is minstens even belangrijk. Dat het feestje betrekkelijk vroeg uitdoofde, maakt het voor ons geen minder geslaagde avond. We zouden Ekonomika niet zijn als we geen risico’s namen. Daarnaast onderschrijven we de boodschap van de VAD wel - we merken dat studenten best verantwoordelijk omgaan met alcohol en er zeker niet

van afhangen om een goed feestje te bouwen.”

VERANTWOORD GEDRAG

Anke Van den Bergh, preses van LBK, is een van die mensen die het best zonder alcohol kunnen stellen. Zij drinkt namelijk niet. Nooit. Geen druppel. Alcohol, *that is*. “Voor mijn veertiende dronk ik af en toe een slokje, maar rond die tijd heb ik ook een aantal mensen uit ons jeugdhuis heel zat gezien. Sindsdien laat ik het voor wat het is. Ik lust het toch niet en ik heb het niet nodig om mij te laten gaan. Natuurlijk heb ik er in het begin, toen ik pas preses was, wel commentaar op gekregen. Alsof ik zonder alcohol geen respect zou kunnen afdwingen op cantussen. Men heeft aan het idee moeten wennen, maar ondertussen heb ik het tegendeel meer dan bewezen.”

Ilse Bernaert, stafmedewerker van de VAD en mastermind

van de hele actie, benadrukt dat het het vooral om een positieve boodschap gaat. “Wij willen geen negatief verhaal brengen met dramatische cijfers over drankproblemen onder studenten, omdat het er zo in de praktijk niet aan toe gaat. Studenten gaan over het algemeen best verantwoordelijk met alcohol om, getuige daarvan de sterke terugval in gebruik tijdens de examenperiode. Daarom kozen we bewust voor deze aanpak, om te sensibiliseren. Want jongeren de les lezen, werkt niet. En in dit geval is het zelfs niet echt nodig. We wilden gewoon de studenten bijbrengen dat ze best wat mogen drinken en dat ze eigenlijk goed bezig zijn.”

PLACEBO-EFFECT

Maar kun je nu eigenlijk dronken worden, zonder te drinken? Jan Tytgat, toxicoloog aan de KU Leuven: “Zonder enig middel, alcohol

of iets gelijkaardigs, is het onmogelijk een alcoholachtige intoxicatie te ervaren. Er kan natuurlijk in zekere mate sprake zijn van een psychologisch groepseffect, maar je zal je nooit zo beneveld voelen als bij alcohol.”

“Van dat psychologische groepseffect is inderdaad sprake,” beaamt Vera Hoorens, sociaal psycholoog aan de KU Leuven. “Twee processen spelen een rol. Langs de ene kant is er een individueel proces, waarbij een persoon, wanneer hij of zij denkt alcohol geconsumeerd te hebben, zich ook naar die verwachting zal gedragen. Langs de andere kant zal een persoon die nog nuchter is, maar zich in een groep uitgelaten, feestende mensen bevindt, zich uitgelatener gedragen onder invloed van zijn omgeving. In die zin is er dus sprake van een soort placebo-effect bij het drinken van alcoholvrij bier.”

IFS | Spelplezier en energie

Hoewel wij door de jaren heen een pertinente angst hebben ontwikkeld voor het woord "Songfestival", frequenteren wij wel gaarne het Interfacultair Songfestival (IFS), georganiseerd door LBK. Heel wat mensen besloten dit jaar ons lichtend voorbeeld te volgen en daarom zag een niet onaardige menigte een achttal groepjes het zenit bestormen.

KENJI VERSTAPPEN

Eerst en vooral moet het gezegd dat de organisatie moedige beslissingen had genomen. Een hip sms-systeem zorgde ervoor dat het publiek massaal stemde op hun favoriete band en zo de zeltogende publieksprijs dit jaar eindelijk een beetje sérieux kreeg. Je kreeg meteen een bevestiging-sms met alle info over Participation, de gelijklopende diversiteitsweek. Een dure investering, maar zeker de moeite.

Politika trapte af met haar geselecteerde bandje Stereofunk. De funk zagen wij vooral terugkeren in het gecoverde nummer *Play that funky music white boy*, maar voor de rest was het niet echt memorabel. Coveren, hoor ik u vragen? Ja, de bandjes brachten meestal twee nummers eigen werk en dan nog een cover. Emma Jo, typische meisjespop met een aangename stem, waagde zich aan Rolling in the Deep. Altijd gevaarlijk. Ook The Jetpack Pilots van LBK maakten het zichzelf met *Where is My Mind* van Pixies niet makkelijk.

Verder hoorden wij ook een aantal bands die niet alleen in hun covers klonken als beroemde bands, maar ook in eigen werk. Bij Kalisto Bay van Appoloon en uiteindelijk tweede, maakte iemand uit onze vriendenkring de parallel met het zonnige spelplezier van Vampire Weekend. Terecht. Sterk.

Dat jonge bands nog vaak veel spelplezier en energie aan de dag

leggen, bewees onder meer Strzebonsky Noisescene, die Ekonomika vertegenwoordigden. Wij moesten de meisjes in onze buurt van onder onze oksels schrapen door die brok lawaai, maar verder wel *tof*.

De afvaardiging van VTK, Albino, hadden de beginselen van de rock erg goed begrepen. Wij grinnikten toen de zangeres doodgemeedereerd naar achter ging om op een box een sigaretje te delen met een ander bandlid. Dat was dezelfde leadzangeres die blijkbaar bij de groep werd gehaald omdat de groep "iets" miste. Haar uithalen waren fors, maar soms helaas nogal vals.

Na VTK werd het heel wat minder fors. De organisatie toonde Vincent&Jules van VRG. Vlot ingespeeld en wij hadden soms

Rocky, poppy, alles wat u wilt

zich solidair met de stille wake in de Sint-Pieterskerk naar aanleiding van de busramp en ging tussen 18u en 20u niet hoger dan 85 decibel. Het Leuvens Universitair Koor bracht een passend stukje verpozing.

En de prijzen? De prijs van de jury ging zeer terecht naar

het gevoel dat we naar de Afrekening op Studio Brussel aan het luisteren waren. Rocky, poppy, alles wat u wilt. Het was High Hi, van KLA, dat de meeste sms'en kon incasseren en de publieksprijs won. Wij waren er niet weg van, maar hé, wie zijn wij?

Kalisto Bay aan het werk op het podium van het Interfacultair Songfestival.

Liesje Ollislaegers

Student After Dark (3)

Tappen in Fakbar Letteren

Het leven is ongenadig, maar het studentenleven gedooft nog een vleugje jeugdige overmoed. Deze reeks brengt hulde aan de andere kant van het studentenleven.

Aan de helden die zorgen dat u - zelfs stomdronken - weldoorvoed en heelhuids in uw bedje belandt. Aan de goede zielen die vermijden dat er te veel anderen moeten lijden onder uw gebral. Deze week stonden wij achter de tapkraan in Fakbar Letteren.

JELLE MAMPAEY

"Ik steek uw hoofd in de *pompbak!*" De vaste klanten - ook gekend als *fakschimmels* - maken het ons niet gemakkelijk. We mogen het glas niet bovenaan vastnemen. Zo zouden onze bacteriën achterblijven op de rand van het glas. Het is een drukke avond. De ene klant plaatst zo mogelijk nog een moeilijker bestelling dan de andere. Delirium Tremens, hoe schenk je dat in? Hergist dat op fles? Schenk je die gist mee in of moet die in het flesje blijven? Een dubbele vanillejenever, hoeveel jenever moet daar in? Vooral de wodka-appelkers gaat vlot over de toonbank.

Dat zijn echter zorgen voor onze medetapster. Die staat in voor de afwas en de gekke brouwsels. Wij moeten enkel zorgen voor Stella, Hoegaarden en Malheur, allemaal van het vat. Makkelijk is dat niet. We worden om de oren geslagen met duizen-

den regeltjes. Elk pintje moet perfect getapt worden. We moeten aan alles tegelijk denken. Terwijl we met onze linkerhand een pintje tappen, schuimen we met onze rechterhand een ander pintje af. Vervolgens plaatsen we het linkerpintje naast het eerste, waarna we met onze linkerhand een leeg glas nemen en tegelijk met onze rechterhand het tweede pintje ook afschuimen, zonder te stoppen met tappen. Zo volgt het ene pintje het andere op, tot de hele toog volstaat. Een puzzel van bierglazen. We weten niet meer welke klanten welke bestelling hadden geplaatst.

De glazen zijn op. Klanten worden ongeduldig. We weten niet wat gedaan. We staan plompverloren rond te kijken. Iedereen roept op ons. We roepen de fakverantwoordelijke, *fakvee* in het jargon, om hulp. Die reageert koelbloedig en komt even later terug met zijn handen vol vuile glazen. Onze medetapster neemt de glazen

vermoeid in ontvangst en begint af te wasen. Iemand klopt loeihard op de toog. Wij kijken verschrikt op. Een klant legt ons uit dat dat een uiting van appreciatie voor de muziek is. Gekke Letterenwezens.

HAKKEN

Onze schoenen zitten vol water. Onze trui hangt vol bier. Een klant is stomverbaasd omdat onze medetapster zich voortbeweegt op hakken. Dat hebben ze nog nooit meegemaakt in Fakbar Letteren! Het wordt al later op de avond. De rust begint weer te keren. We zoeken tevergeefs naar een Orval en schenken onszelf dan maar een Westmalle Tripel in. Onze benen beginnen het gewicht van ons lichaam te voelen.

We kijken stilaan uit naar het einde van de avond. Een tiental beschonken klanten beweegt luidruchtig op het ritme van de muziek. Ze nemen daarbij alle beschikbare ruimte in. Een reporter van een lokale radiozender zwalpt in de richting van de toog en bestelt een pintje. Wij zijn blij iets om handen te hebben, zodat we de vermoeidheid even vergeten.

De fakverantwoordelijke trekt aan de bel. De *laatste van de fak*, een gratis rondje voor alle aanwezigen. De verlossing is

nabij! Enkele ijverige klanten beginnen intussen al met de opkuis. Iemand is zelfs zo moedig zich aan de niet bepaald propere toiletten te wagen. Al snel wordt duidelijk waarom. Alle medewerkers mogen blijven voor Plan Simons. Dat betekent dat ze bij wijze van bedanking tot de vroege ochtend gezellig samen mogen drinken op kosten van de Fak.

VRIJWILLIGERS

Simon Bekaert, voorzitter van Fakbar Letteren bedankt ons voor het geleverde werk: "Zonder vrijwilligers zijn we niets. We proberen dan ook zoveel mogelijk terug te geven. We doen dat met Plan Simons, met gratis bonnetjes, een tappersentje of de afzuip. Als we besparen, zullen we op alles besparen, behalve op onze vrijwilligers." Simon heeft het gevoel dat veel mensen de fakbars als een probleem beschouwen. "Nochtans is de overlast hier beperkt. We zitten dan ook op een perfecte locatie. We zijn vooral bang dat de politiek zich gaat moeien met wat zij als een probleem beschouwen." Wij gaan naar huis en nemen onszelf voor om voortaan regelmatig eens wat vuile glazen te gaan rondhalen, zodat de tappers niet zonder glazen komen te zitten.

Dubbelinterview IfTF | Alfa en Historia

“Uit het niets werken met een klein budget, dat is de idee”

Met “Zomergasten” trapte Historia twee weken geleden het interfacultair theaterfestival (IfTF) af. Vorige week was het de beurt aan de Archeologen van Alfa die een bewerking brachten van “De graaf van Monte Cristo”. Voor historieregisseuse Jolien Gijbels zat de meest drukke week van haar jaar er reeds op. Toneelverantwoordelijke voor Alfa, Amelia Folkema, zat er middenin. Plaats hen samen en je krijgt een aangename “wij komen goed overeen” babbel.

PHILIP GALLASZ

Veto: Wat is jullie rol bij het kringtoneel?

Jolien Gijbels (Historia) «Ik ben de regisseur en doe ook alle praktische zaken. Daarnaast ben ik binnen het praesidium toneelverantwoordelijke.»

Amelia Folkema (Alfa) «Ik ben toneelverantwoordelijke en doe al het werk waar niemand van denkt dat het gedaan moet worden, omdat het er gewoon is. Ook doe ik de co-regie, wat inhoudt dat ik enkele repetities leid, en speel ik een kleine rol. In onze kleine cast lukt dat om die dubbelrol in te vullen.»

Veto: Hoe zijn jullie begonnen aan de productie van het stuk?

Amelia «De eerste stap is het kiezen van een tekst. Die viel bij ons snel op “De graaf van Monte Cristo”. Het is een stuk waar weinig mensen aan willen beginnen omdat het traditioneel met veel spelers op een grote set wordt gespeeld. Wij zagen er echter een uitdaging in, om het met een kleine cast te doen. Een risico, maar we dachten, we gaan ervoor. We zoeken onze spelers en doen dat gewoon.»

Jolien «Omdat bij ons in de kring iedereen mag meedoen, zit je met het probleem dat je op voorhand niet weet hoeveel spelers je hebt. Ik heb echter het

geluk gehad dat het aantal kandidaten ongeveer overeen kwam met de acteurs uit het stuk dat ik het liefst wou spelen. Ik speel niet om het even wat. Ik kies op basis van wat ik een mooi stuk vind, met een mooie tekst, of waar iets interessant mee valt te doen.»

Amelia «Wij hebben ons script zelf geschreven op basis van het verhaal uit het boek. Dat gaf ons de vrijheid om te spelen met het aantal personages.»

BUDGET

Veto: Hoe worden de acteurs gekozen?

Jolien «Op basis van motivatie. In de laatste week voor de opvoeringen heb je geen leven meer. We zijn niets met acteurs die halfweg opgeven. Daarom selecteren we in de eerste plaats niet op talent, maar op motivatie. We zijn geen professioneel gezelschap maar een kringtoneel. Ook mensen die niet de grootste acteurs zijn moeten de kans krijgen mee te kunnen doen. Dit jaar hadden we veel talent in onze groep.»

Amelia «Jullie spelers waren heel goed.»

Veto: Wat was de grootste uitdaging tijdens de productie?

Amelia «Er is niet één grote uitdaging, de struikelblokken kunnen verschillen. Zoals gemo-

tiveerde spelers zoeken of oefenavonden vinden waarvoor iedereen beschikbaar is.»

Jolien «Dit was de eerste keer dat ik regisseerde. Dan is alles op tijd afwerken een hele uitdaging, net zoals met weinig geld een degelijk decor ontwerpen. Dat is ook de idee, dat we uit het niets werken met een redelijk klein budget.»

Amelia «In principe hebben wij geen budget. Maar met de inkomsten van de kaartenverkoop betalen wij onszelf terug.»

Jolien «Wij krijgen dat geld niet. Dat is toch redelijk wat geld?»

Amelia «Ja, en ik wil ook graag vanaf dit jaar een deel van dat geld opzij houden als startbudget voor volgend jaar. Hoeveel dat gaat zijn weet ik nog niet, maar iets is toch al meer dan niets.»

BOURGEOISIE

Veto: Waarom hebben jullie bij Historia gekozen voor de tekst van “Zomergasten”?

Jolien «Ik vond het een heel mooie tekst die mij enorm aansprak om onder handen te nemen. Het ver-

haal speelt zich af net voor de Russische revolutie van 1905 maar is nog steeds relevant. De protagonisten zijn bourgeoisie mensen die klagen over het leven, hoewel ze het goed hebben. Eigenlijk gaat het over de zin van het leven. Over praten zonder iets te zeggen.»

COMPETITIE

Veto: Heerst er concurrentie tussen de verschillende kringen?

Jolien «Wij komen goed overeen.»

Amelia «Wij wel, ja. Tijdens de

slepen. Maar ik voel geen drang om van bepaalde personen of kringen te winnen.»

Veto: Wat verwachten jullie van de prijsuitreikingen?

Amelia «Ik verwacht niets, maar hoop op iets. De prijs voor beste kostuums zou ik heel tof vinden omdat die bij ons handgemaakt zijn. Ik ben vooral enorm trots op mijn groep. De nominaties zijn een extraatje.»

Jolien «Op dit moment weten wij nog niks.»

“De nominaties zijn een extraatje”

IfTF-vergaderingen behoorden wij tot de minderheid die hun kring liet vertegenwoordigen door een persoon. Zo zijn we spontaan naar elkaar toe gegroeid.»

Jolien «Er heerst competitie in de zin dat je het goed wil doen voor je kring en een prijs in de wacht wil

«Wanneer ik alle stukken gezien heb, kan ik wel vrij objectief zeggen wat goed was. En meestal ben ik daar ook juist in. Voor ons is die prijsuitreiking echter nog veraf. Maar dat neemt niet weg dat het leuk zou zijn om als kring iets te winnen.»

Simon Ledereq

Onrust aan Groep T | Slechte communicatie

De studenten van Groep T waren de afgelopen week ongerust over de toekomst van hun projecten. Even werd gevreesd dat projecten als Solar Team, CQS Group T Racing Team en Formula Group T zouden moeten worden stopgezet. De vrees bleek echter ongegrond en veroorzaakt door misgelopen communicatie.

PIETER HIELE

De aanleiding voor de ongerustheid was de nacht van 13 op 14 februari, toen de Campus Intelligent Mobility in het Business and Research Park van Haasrode is afgebrand. “De toekomst van de tweejarige projecten was wat onzeker,” aldus Thomas Sterken, teamleider van Solar Team. “We ontvingen verontrustende berichten waardoor de rekrutering van nieuwe leden voor de teams op pauze moest worden gezet. We zijn dan op zoek gegaan naar een passend juridisch formaat waarin kon worden gewerkt om onze projecten te verdedigen.” Nu blijkt echter dat misgelopen communicatie de boosdoener was en dat Groep T helemaal geen plannen koestert om de Intelligent Mobility projecten stil te leggen.

“Natuurlijk is het nooit de bedoeling geweest die projecten stop te zetten,” zegt Yves Persoons, communicatiemanager van Groep T. “Zij vormen immers het uithangbord van de opleiding industrieel ingenieur aan Groep T. Als we die projecten zouden opdoeken, kunnen we even goed onze deuren sluiten. We stelden ons wel vragen bij de brand in Haasrode. Daar moeten rare dingen gebeurd zijn, dus besloten we enkele extra voorwaarden op te leggen aan de teams van Intelligent Mobility. De eerste voorwaarde is dat de teams niet langer een eigen campus in gebruik zouden nemen.”

VOORWAARDEN

Omdat de teams dikwijls ook 's nachts doorwerkten, konden wij onmogelijk al-

les wat er gebeurde superviseren,” vervolgt Persoons. “Het gevolg is dat daar dingen gebeurden en materialen werden gebruikt waar we bij Groep T geen weet van hadden. Ten tweede willen we de

de KU Leuven. Hiermee past Groep T binnen het academisch kader. De extra voorwaarden sluiten dus mooi aan bij de inkanteling in de KU Leuven vanaf september.”

“Als we Intelligent Mobility projecten opdoeken, kunnen we even goed onze deuren sluiten”

YVES PERSOONS, COMMUNICATIEMANAGER GROEP T

teams kaderen in een tweejarige master, een voorwaarde waaraan sommige projecten al voldoen. Verder willen we dat alle teams steun moeten hebben van een bedrijf, of met een bedrijf moeten samenwerken. Ten slotte willen we dat de projecten een grotere onderzoeksoutput creëren met behulp van de samenwerking van geaffilieerde onderzoekers van

OPLUCHTING

De studenten reageren opgelucht. “De geruchtenmolen heeft goed gedraaid en de reacties waren snel en emotioneel,” aldus Thomas, “maar uiteindelijk is er niet veel veranderd aan de werking van onze projecten. We doen nu wel veel moeite om een goede werkplaats te kunnen bemachtigen.”

Op verplaatsing (4)

A history of everything

Deze dinsdag, 27 maart, kan u in het STUK gaan kijken naar "A Short Story of Everything" van Ontroerend Goed. Wij treinden vorige week naar Gent om op de première te oordelen of deze theaterperformance echt iets voor u is.

WIM DEHAEN

Theaterperformancegroep Ontroerend Goed heeft de wind mee. Op verschillende internationale festivals oogstten ze lovende woorden en ook de Sydney Theatre Company was onder de indruk. Samen met dat gezelschap, bekend van actrice Cate Blanchett, maakten ze de voorstelling "A Short History of Everything". In dit ambitieuze stuk trachten ze een beknopte geschiedenis van het universum te geven met een knikje richting evolutieer en kosmologie.

De opzet van het Engelstalige stuk is in essentie vrij eenvoudig: een datum wordt in de achtergrond geprojecteerd en doorheen de performance reizen we steeds sneller terug in de tijd tot we uiteindelijk bij het mysterieuze beginpunt belanden. Door deze aanpak beginnen we met een luchtige kijk op de actualiteit en gaan we verder met een lesje geschiedenis. Daarna verandert het onderwerp naar evolutiebiologie om te eindigen in een zweverig stukje kosmologie.

PIJLSNEL

Dat klinkt alsof het stuk moeilijk, overvol, pretentius, hermetisch en onbegrijpelijk is voor de modale liefhebber zoals u of wij. Maar vrees niet, want de voorstelling is meer dan toegankelijk en er kan zelfs een aardig stukje gelachen worden. En het werk van evolutiebioloog Richard Dawkins wordt dan wel genamedropt als belangrijke invloed door de theatermakers, allusies op zijn werk zijn uitermate subtiel. Velen zullen ook opgelucht zuchten wanneer ze erachter komen dat we steeds herinnerd werden aan Bill Brysons gemakkelijke wetenschapspulp "Een korte geschiedenis van bijna alles" en zelden aan de hogerdimensionale snaarfantasieën van fysicus Brian Greene.

Zeker bij aanvang reizen we op een moordend tempo door een wilde opeenvolging van gebeurtenissen. De zeven spelers weten op indrukwekkende wijze pijlsnel op elkaar in te spelen en het is sterk hoe ze voortdurend door elkaar praten, heen en weer bewegen over het podium, zonder dat het verwarrend en onoverzichtelijk wordt. Het was wel duidelijk dat de soms belegen grapjes over actuele gebeurtenissen zo gemaakt waren dat een breed publiek ermee kon lachen. Met succes, want de aandacht van de zaal werd zo enthousiast aangehouden.

KIEKENS

Wanneer de rol van de menselijke maatschappij meer en meer afneemt en we terug in de tijd vorderen, komt het stuk tot rust. Dat reflecteert zich ook in de muziekkeuze. Bij aanvang horen we vooral mensen vertellen, roepen, uitleggen en converseren, maar later is het enige wat we horen muziek. Wij herkennen onder andere een prachtrack van *Fuck Buttons*, waarmee het gezelschap een sfeervoller en minder vatbaar deel inluide: het kan niet echt verbazen dat de eerste paar miljard jaar van het universum *kinda spacy* zijn.

Meteen daarna werd het contemplatieve sfeertje verder ontwikkeld met *Spiegel Im Spiegel* van Arvo Pärt. Steeds mooi wanneer we die poignante compositie te horen krijgen, maar we moeten er wel bij vermelden dat we waarschijnlijk ook tranen van ontroering in de ogen zouden krijgen als iemand het nummer onder een aflevering van Kiekens zou monteren.

INFOTAINMENT

Het oorverdovende applaus op het einde van de voorstelling bevestigde wat we al de hele tijd vermoedden: het toegankelijke stuk valt te appreciëren door een breed publiek, op zoek naar twee uurtjes licht infotainment. Er kan een beetje gelachen worden, een beetje geleerd en misschien was er zelfs een emotioneel momentje. Echt iets om met een trein middelbare scholieren heen te gaan!

Renée Sijs | "Het idee van fluisterpop is intimiteit"

21 maart trad zangeres Renée Sijs op als support van de groep Isbells. Het concert verkocht snel uit, wat vele hartjes brak, inclusief het onze. Voor de soundcheck grepen wij Renée "Dum Dum Dum" Sys nog even bij de lurven.

JOKE VERBEEK

Veto: Wat heb je gestudeerd?

Renée «Ik heb Filmregie gestudeerd aan het RITS in Brussel. Daarna heb ik er nog een tweejarige master Schrijven bijgedaan. Voor en ook tijdens mijn studies was ik al met muziek bezig en die twee extra jaren Schrijven dienden ook om wat tijd te creëren zodat ik met mijn eigen muziek kon bezig zijn.»

Veto: Ondanks je opleiding Filmregie ben je de muziekwereld ingerold. Hoe is dat gekomen?

Renée «Tijdens mijn studies heb ik altijd muziek gemaakt voor mijn medestudenten. Maar waar ik vooral naar op zoek was, was het vertellen van een verhaal. Al sinds het middelbaar hield ik me bezig met film en daarom is het ook die richting uitgegleden. Ik zie mijn muziek als het resultaat van de combinatie tussen beeldend en muzikaal vertellen.»

Veto: Komt je opleiding Schrijven van pas bij wat je nu doet?

Renée «Voor mij is muziek zoals het vertellen van een verhaal maar dan binnen een kleiner gegeven. Als ik aan mijn teksten schrijf, dan beeld ik me een personage in en een bepaalde setting. Eigenlijk is dat hetzelfde als het schrijven van een film.»

Veto: Is het niet heel persoonlijk om je eigen teksten te schrijven?

Renée «Goh, ik hou van persoonlijke teksten in andere mensen hun muziek. Dat spreekt mij het meest aan. In het verleden zong ik wel eens muziek van andere mensen en ik heb gemerkt dat dat me alleen lukt als ik mezelf kon vinden in het personage dat in die tekst zat. Het laat me toe om dicht bij mezelf te blijven. Ik heb zeker niet het gevoel dat ik te veel van mezelf moet blootgeven.»

Veto: Kan je ons wat vertellen over je debuut *Extended playground*?

Renée «*Extended playground* is het verlengde van een EP die ik vijf jaar geleden maakte toen ik demo's begon op te nemen. Gaandeweg ben ik met andere muzikanten gaan spelen en hebben we onder andere op de Gentse Feesten meegedaan met Jonge Wolven. De band is organisch gegroeid. Ondertussen speel ik drie jaar met Gunter Deleu, Pieter Elias en Eva Bruneel. Met Stijn Engels speel ik nu twee jaar. Voor ik met mijn plaat naar buiten kwam, heb ik gezocht tot alles binnen de band bij elkaar hoorde en op elkaar was afgestemd.»

SLAAPKAMER

Veto: De media brengt jouw muziek onder bij lo-fi of fluisterpop. Ben je daar mee bezig?

Renée «Waar ik vooral mee bezig ben, is hoe mijn muziek klinkt "op plaat". Het idee van fluisterpop is intimiteit. Toen ik zelf demo's maakte, was dat met twee sporen: eerst was er de stem met een gitaar en daar maakte ik zelf backings bij. Ik wilde dat intieme gevoel op de hele plaat doortrekken en eigenlijk krijg je dat door gewoon je laptop op

te zetten en daarmee op te nemen. Op de plaat staan twee nummers die zo zijn opgenomen. Ik probeer de balans te vinden om enerzijds met muzikanten een rijker en grootser geluid op te nemen maar anderzijds toch het gevoel te bewaren alsof je bij iemand in de slaapkamer zit.»

Veto: Had je het succes verwacht?

Renée «Nee, helemaal niet. Ik had wel altijd de drang om een plaat te maken en die naar de buitenwe-

Ansatz der Maschine. Voor Ansatz zie ik mezelf als muzikant in een groter geheel van acht muzikanten. Ik gebruik er mijn stem ook op een heel andere manier. Mathijs Bertels (*brein achter de groep, red.*) heeft mijn bereik volledig afgetast. Winterslag (*muziek van Rolf Verresen, bekend van The Bear That Wasn't, red.*) is een ander project dat nog in de beginfase staat. Het fascineert me om met andere muzikanten te werken en in verschillende groepen te spelen. Telkens werkt dat op een andere organische manier en dat is bijzonder verrijkend.»

Veto: In de muziekwereld kan het snel goed gaan, maar het kan ook snel gedaan zijn.

Renée «Daar ben ik helemaal niet mee bezig, ik leef in het nu. De dag

Stephanie Verbeke

"Muziek van anderen lukt alleen als ik me kan vinden in het personage"

reld te brengen. Maar dat het meteen zo zou inslaan, dat had ik niet verwacht. Het is de laatste jaren gestaag gegroeid, ik heb mooie supports mogen spelen en ben opgepikt door de juiste mensen. Dat het zo hard zou gaan, had ik niet verwacht maar ik ben er uiteraard wel blij mee.»

Veto: Ben je nog met andere projecten bezig?

Renée «Met mijn vriend ben ik een project aan het opstarten dat een kruising is tussen documentaire en fictie, gekruid met muziek op basis van omgevingsgeluiden. Dat zit nog in een vroege fase. Ik speel ook in twee andere groepen: Winterslag en

dat mijn release-concert gepland stond, viel er een gewicht van mijn schouders. Ik dacht: "Nu kan ik aan het volgende beginnen". Ik ben nu bezig met mijn volgende plaat en we zien wel wat ervan komt!»

ZEAL RECORDS

Veto: Naar welke muziek luister je zelf graag?

Renée «Ik ben grote fan van The Knife. Mijn lievelingsnummer aller tijden is *Henri Lee* van PJ Harvey en Nick Cave. Verder hou ik van de muziek die bij het label Zeal Records hoort, een label waarmee ik ook zelf een contract heb. Muzikaal voel ik me er omringd door mensen van wie ik de muziek heel erg graag hoor.»

Bas Heijne | De rol van literatuur

In de wildgroei aan blogs op het internet raken wij soms de weg kwijt. Wat betekent schrijven nog vandaag de dag? En wordt er wel voldoende gelezen? Zondag 18 maart was Bas Heijne, columnist bij NRC Handelsblad, te gast op het boekenprogramma Lees Meer in cultureel centrum Het Wagehuys.

THOMAS CLIQUET

Veto: Wat is de rol van literatuur nog in deze tijd?

Bas Heijne: «Literatuur blijft altijd literatuur, in die zin dat schrijvers door middel van woorden hun wereld proberen te verkennen. Dat gaat zo door. Wanneer je het echter hebt over de rol van literatuur in de samenleving, zijn er de laatste tijd zorgelijke geluiden te horen. In het essay *Echt zien: literatuur in het mediatijdperk* heb ik geprobeerd met een open gemoed te beschrijven waar die geluiden over gaan en of ze gelijk hebben.»

Veto: Hoe bent u ertoe gekomen om dit essay te schrijven?

Heijne: «De aanleiding was een aantal interviews met schrijvers voor *NRC Handelsblad*. Ze zeiden bijna allemaal dat de plaats van literatuur in onze hedendaagse cultuur veel kleiner is geworden. De een is daar optimistisch over, zoals Zadie Smith die zegt dat de mensen die lezen dat nog altijd doen om de ervaringen die schrijvers aan hen meedelen, tot zich te nemen. Dat het een kleiner publiek is en dat literatuur minder belangrijk is in de samenleving, is niet zo erg. Integendeel, daardoor zijn we weer onder elkaar, kun je zeggen.»

«Anderen zijn er veel pessimistischer over: kunst dient enkel nog maar ter bevestiging, zonder vernieuwende blik, waarbij een werkelijkheid wordt gecreëerd die geruststellend en comfortabel op ons overkomt als entertainment. Dat beeld is zo overheersend geworden dat de literatuur die kunst wil zijn, marginaal is geworden. Ik denk dat dat wel deels waar is. Maar het is makkelijk om te pessimistisch te worden. Literatuur heeft veel maatschappelijk aanzien verloren omdat het beeld van de grote schrijver als persoonlijkheid sterk verwaterd is. Maar dat wil niet zeggen dat boeken en schrijvers niet op een andere manier invloed hebben op lezers. Er worden andere wegen gezocht dan voorheen.»

Veto: Er is ook een wisselwerking tussen literatuur en andere media.

Heijne: «Precies. Voor de opkomst van massamedia was het gedrukte woord hét medium. Dat is natuurlijk al lang niet

meer zo. Literatuur heeft in de loop van de twintigste eeuw ook invloeden ondergaan van andere media zoals film. Zo zijn er schrijvers die een techniek hebben die gebaseerd is op het snelle cutten van scènes, wat in de negentiende-eeuwse roman nog ondenkbaar was. Literatuur vindt zijn weg wel maar de vraag hoe de samenleving tegen literatuur aankijkt, is boeiend om over na te denken.»

DOOD VAN DE ROMAN

Veto: Tot welke conclusies bent u gekomen met betrekking tot de roman?

Heijne: «Er zijn twee knelpunten: pessimisme over de roman als blikvernieuwer. Een aantal mensen beweren dat de roman geen blikken meer verruimt en dus dood is. Als de roman al dood is, dan komt dat omdat er te veel wordt geschreven terwijl er minder mensen zijn die het tot zich nemen.»

«Het tweede probleem is dat de roman maatschappelijk marginaal wordt. Velen zeggen dat het een probleem is van alle tijden maar dat is onzin. Het is wel waar dat men zich altijd zorgen gemaakt heeft over hoe het verder moet met de roman, maar het is ook goed om dat te doen. Anders kan een genre zich niet vernieuwen.»

CONSTANTE VERNIEUWING

Veto: Zijn er daar in de geschiedenis voorbeelden van?

Heijne: «Giotto had in de middeleeuwen een andere verhouding tot de maatschappij dan, laten we zeggen, David Hockney. Iedere kunstenaar verhoudt zich tot zijn eigen cultuur. Daarom is het goed om vragen te stellen als "Wat stelt literatuur in de samenleving voor?"»

«Neem de psychologische roman die Louis Couperus heeft beoefend. Op een gegeven moment zie je dat het allemaal al eens gedaan is en dat er niets nieuws meer aan kan toegevoegd worden. Dat soort pessimisme hoort bij de literatuur. Vormen worden sjablonen.»

«Kunstvernieuwers krijgen volgingen en die zorgen dat het specifieke genre waartoe ze bijdragen minder origineel wordt. Het genre verwaterd en wordt voorspelbaar. Dan moet er weer

een vernieuwer komen die het genre op zijn kop zet. Als het experiment vervaagt en normaal wordt, heb je iemand nodig die het anders ziet, waardoor de lezers de wereld die de schrijver beschrijft, op een nieuwe manier ervaren.»

«Iedere tijd vraagt een nieuwe verhouding tussen kunst en samenleving

en dus ook tussen literatuur en samenleving. Het is een natuurlijk proces, maar men moet zich ervan bewust zijn dat er een constante evolutie is van vormen en genres in de kunst. Iedere schrijver die een vernieuwing doorvoert, is zich bewust waar hij het tegen opneemt.»

“Er wordt te veel geschreven, terwijl er minder mensen zijn die het tot zich nemen”

Simon Leclercq

IfTF Alfa | Archeologen in kostuumdrama

"All the world's a stage." Oftoch zeker De Koelisse en de Zwartzusterkapel. Voor de achtste keer vindt daar namelijk het Interfacultair Theaterfestival plaats. Nog tot 10 mei nemen 10 kringen het tegen elkaar op. Streng maar rechtvaardig laat Veto wekelijks zijn licht schijnen op de geziene voorstellingen. Deze week: Alfa.

FRANK PIETERMAAT

De lente is in het land, het is aangenaam fietsen naar De Koelisse op dinsdagavond. Aan de ingang worden we verwelkomd met pintjes en chips, altijd een voltreffer voor recensenten. De archeologen in spe brengen hun uitvoering van *de Graaf van Monte Cristo*, geschreven door Alexandre Dumas, die vooral bekend is van *De Drie Musketers*.

Edmond Dantès, een negentienjarige jongeman uit Marseille, wordt op de dag van zijn huwe-

lijk in de val gelokt. Hij wordt beschuldigd van landverraad en bestempeld als Bonapartist. Zijn straf moet hij gaan uitzitten in het Chateau d'If, waar niemand ooit uit ontsnapte. Wanneer het hem wel lukt, reist hij met een schatkaart naar Monte Cristo.

Op dat eiland vindt hij een schat. Steenrijk reist hij naar Parijs onder een nieuwe identiteit, de graaf van Monte Cristo. Daar is het enige wat hij verlangt, recht doen gelden en wraak nemen op zij die hem verraadden. Gedreven wordt hij door zijn eeuwige liefde

voor Mercedes Herrera, wiens hart hij hoopt terug te winnen, nadat ze veertien jaar lang van elkaar gescheiden waren en zij huwde met een van Edmonds vermeende vrienden.

ZENUWEN

Onder de indruk zijn we bij aanvang niet. De openingsscène is flauw en hier en daar zijn nog wat zenuwen merkbaar. Pas wanneer hoofdrolspeler Edmond Dantès een eerste maal ten tonele verschijnt, wordt onze aandacht getrokken. Op de een of andere manier lijkt hij ook zijn tegenstanders, in beperkt aantal voor de vele rollen, naar een hoger niveau te tillen.

Dat wordt vooral duidelijk op het moment dat Dantès in de gevangenis zit. De totale rade-

loosheid wordt subliem gespeeld, tot op het schizofrene toe. Helemaal stond dat ook vaak in schril contrast met de soms wat povere acteerprestaties van zijn tegenstanders. Genant werd het op het einde toen bij sommige van de stukken er effectief gelachen werd, niet met de humor, maar met het acteren.

“Meer wijn, trut!”

Humoristisch was het desalniettemin. Hoewel het een redelijk serieus en bij momenten donker stuk betreft, is er voldoende ruimte voor een grapje af en toe. Zo is de flegmatiek die door procureur De Villefort aan de dag gelegd wordt behoorlijk geniaal en glimlachen doen wij steevast

bij uitspraken als “meer wijn, trut!”

KOSTUUMS

Veel aandacht werd ook besteed aan de kostuums. Hiervoor werd binnenshuis gezocht naar ontwerpers, die in het program-maboekje anoniem wensen te blijven. Geslaagde en minder

geslaagde combinaties wisselden elkaar af. Helpen om de negentiende-eeuwse sfeer op te roepen, deden ze alvast.

Twee slotvermeldingen: zeer leuke muziekkeuze en zeer sterk einde, met een heus sabelgevecht en verrassende ontknoping. Verveeld hebben we ons zeker niet.

BOOKERS **Bookers (6)** | Generation X

Bookers is een programma van Radio Scorpio dat naar eigen zeggen lijnen trekt tussen literatuur en muziek en daar kanttekeningen bij maakt. In het tweede semester gaat Veto de literaire samenwerking aan. Deze week lezen wij Generation X van Douglas Coupland.

ELS DEHAEN & SOPHIE HUYS

Generation X verhaalt ons enkele tranches de vie uit het relatief onbeduidende leven van drie protohipsters uit het vorige millennium. ¶ Denk er zelf meisjes met dikomrande brillenglazen, pseudo-intellectuele blogposts en gsm's bij, en Generation X had net zo goed vorige week geschreven kunnen zijn. Kadertjes met toepasselijke neologismen of bumperstickers geven het geheel een realistische feel.

TELEPARABLIZING

Morals used in everyday life that derive from TV sitcom plots: "That's just like the episode where Jan lost her glasses!"

Andy, Dag en Claire bevinden zich in een Californische woestijn, waar ze elkaar onderhouden met apocalyptische verhalen. Soms krijgen ze het in hun hoofd om even hun bungalow te verla-

ten en te verdwijnen, daar ontstaat geen paniek rond.

Aan het spreekwoordelijke andere uiteinde van het universum bevinden zich de yuppies. De jongens met ambitie die er gladjes uitzien en zich geen vragen lijken te stellen bij het leven. ¶ Want nadenken, *Quelle Fucking Drag*.

QFD

Quelle fucking drag. "Jamie got stuck at some airport for thirty-six hours and it was, like, totally, QFD."

Het is een relaas dat als karakteristiek wordt ervaren voor een volledige generatie, een generatie die het niet beter zal hebben dan de vorige en die daarom vertrouwt op pakweg een magic 8 ball of zich compleet verliest in een New Age movement. Wederom niet geheel ongerelateerd aan hoe vele youngsters zich vandaag voelen.

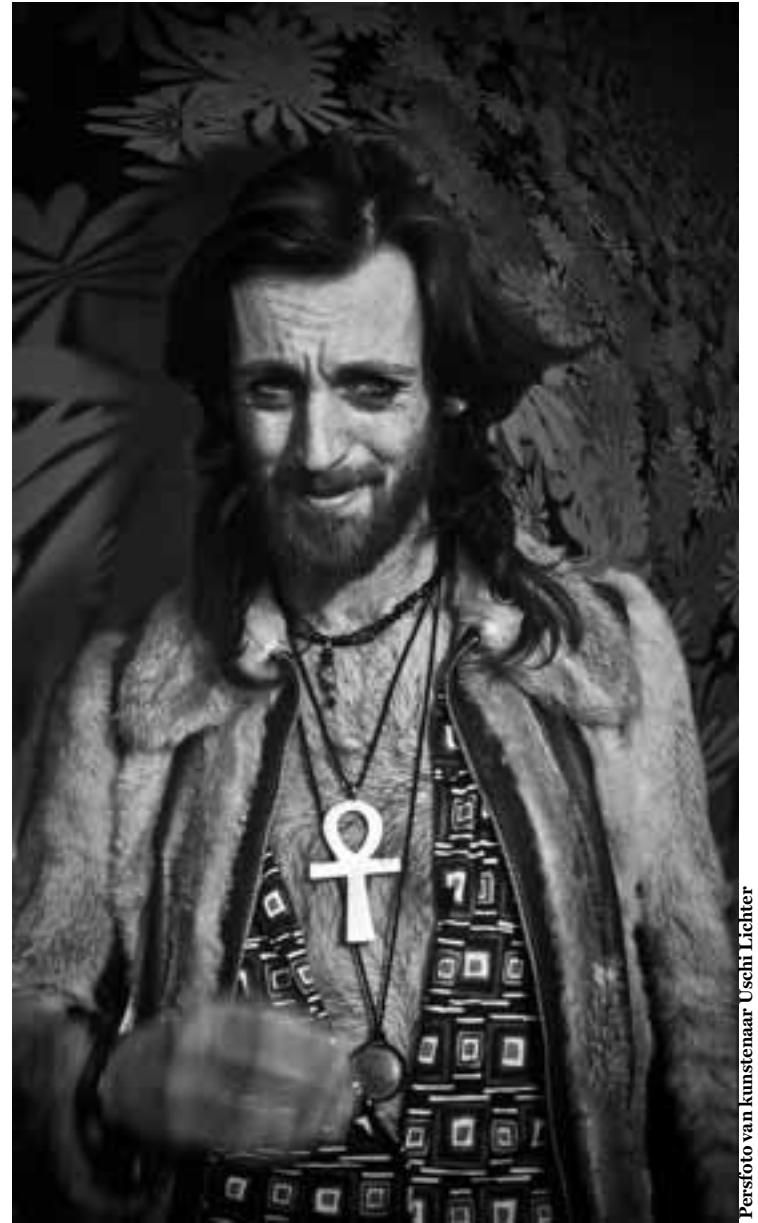
REBELLION POSTPONEMENT

The tendency in one's youth to avoid traditionally youthful activities and artistic experiences in order to obtain serious career experience. Sometimes results in the mourning for lost youth at about age thirty, followed by silly haircut and expensive joke-inducing wardrobes.

Generation X is niet het boek van de meeslepde plot of minutieus opgebouwde spanningsboog. Het leest eerder weg als een rustige namiddag hangen met vrienden, maar doet dat op hoogst vernuftige wijze. Het is allemaal zo herkenbaar dat we ons zonder enig probleem zouden kunnen voorstellen dat alles ook ons overkwam. ¶ Generation Y-gewijs kwam deze recensie overigens tot stand op skype. Meer *pomo* is schier onmogelijk.

ULTRA SHORT TERM NOSTALGIA

Homesickness for the extremely recent past: "God, things seemed so much better in the world last week."

Fotografie van kunstenaar Uschi Lichter

Lezersbrief | Reactie op Veto 3815 Genderquota

Vorige week formuleerden 3 LOKO'ers een antwoord op mijn analyse over de gendersituatie in de studentenvertegenwoordiging. Een onderzoek spannend over 3 jaar, 11 studentenraden en ongeveer 750 studentenvertegenwoordigers (waarvan ongeveer 10% voorzittersfuncties) counteren met drie individuele gevallen is onwetenschappelijk. Dat kan even goed een statistische toevalligheid zijn.

Nu, laat ons even van het tegendeel uitgaan: dit jaar heeft LOKO 4 vrouwen in "top"functies, op een totaal van 10. Vorig jaar was het er maar 1/10, het jaar ervoor 3/10. Quota eindelijk gehaald. Wel nog een eindje af van de evenredige verdeling.

Maar, zo argumenteert men, er zijn veel andere democratische evenwichten die we moeten respecteren. Alsjeblieft zeg! Alsof wij daar niet aan gedacht zouden hebben! Gender conflicteert niet met andere evenwichten. Persoonlijk vind ik dan ook de verhouding in jullie hoogste beslissingsorgaan, de Algemene Vergadering, nog belangrijker dan die topfuncties. Dit jaar is daar 33,0% vrouw, vorig jaar 28%, het jaar daarvoor 31%. Dit is het eerste jaar dat LOKO op een zucht van de 1/3 strandt. Datt lijkt een significante verbetering tegenover vorig jaar, maar de vergadering is nu 18,2% kleiner dan vorig jaar en we hebben voornamelijk mannen verloren.

Dat brengt me dan ook tot het echte probleem van de indirecte discriminatie: vrouwen krijgen of nemen

pas hun kans wanneer er geen man voor een vacante functie gevonden kan worden. De eerste vrouwelijke ondervoorzitter sinds mensenheugenis, Inge Geerardyn, is daar een voorbeeld van. Ik zeg niet dat ze niet capabel is, integendeel, wél dat ze zelfs als uitzondering de regel bevestigt.

Daarnaast vind ik het bijzonder jammer deze drie vrouwen te moeten herinneren aan de essentie van studentenvertegenwoordiging: al je studenten vertegenwoordigen. Het argument "wij verkozen vrouwen hebben geen nood aan quota" is oneerbiedig ten aanzien van de gehele vrouwelijke studentenpopulatie, omdat we uit cijfers net zulk een significante discrepantie opmerken. Alsof parlementariërs zouden stellen "energieprijzen laag houden is niet nodig, want ik kan ze betalen." We streven democratische evenwichten na opdat de verzueringen van een groep tot op het hoogste niveau zouden doorstromen, niet opdat de lucky few vaandelvlucht zouden plegen.

LOKO belooft nu actie omdat die quota als een zwaard van Damocles boven haar hoofd hangen, niet omdat men het oprecht wil. Dan had men al jaren eerder ingegrepen. Toen al twee van de auteurs mandataris waren. Dus ineens lijken alle argumenten goed om toch maar iets minder bindend te bedingen?

Vincent Boulanger
VVS mandataris diversiteit
2009-2011

Lezersbrief | "Waarom antifascistische strijd noodzakelijk blijft"

In een vorige editie stond er een column in VETO onder de titel "Nutteloze ANTI-NSV betoging".

Uit respect voor de slachtoffers van de busramp in Zwitserland is de ANTI-NSV betoging niet doorgestaan. Toch wil ik alle studenten die ons steunden bedanken. Antifascistische strijd blijft actueel en noodzakelijk. Vandaar ons antwoord op hogergenoemde column.

Door extreem-rechts ongestoord door onze studentenstad te laten marcheren creëren we een beeld van normalisering. Het NSV is met haar traditie van geweld en racisme geen gewone studentenorganisatie. Het respect voor de bestaande aanwezigheid van vele buitenlandse studenten en werkers en de verdediging van democratische rechten zijn fundamenteel. Als studenten in deze mooie stad mogen we het fascisme en extreem-rechts geen platform geven. Op 8 maart kwamen in het Duitse Münster 250 neonazi's samen maar daar botsten ze op 7000 jongeren en werkenden die hen blokkeerden en waarden als tolerantie, verdraagzaamheid en vreedzaam-

heid propageerden. Georganiseerd neofascisme is nooit gewoon een "mening" maar ook een politieke methode om via geweld en intimidatie de straten te beheersen.

Door een gekanaliseerde tegenbetoging te organiseren, waarbij er afspraken zijn gemaakt met de stad en politie, vermijden we juist geweld. Toen in 1997 in Antwerpen geen ANTI-NSV betoging werd georganiseerd, heeft het NSV zich meer dan anders schuldig gemaakt aan geweld ten aanzien van andersdenkenden en minderheden.

Dat het NSV net zoals ons zich kant tegen het internationaal neoliberal beleid en de heersende graacultuur is eerder demagogie dan een fundamentele kritiek. Enorm veel werkers en families zijn het slachtoffer van het huidig onrechtvaardig economisch systeem waarbij de 1% rijksten de grote winnaars zijn. Omdat het NSV schijnbaar - en zeer oppervlakkig - het economisch beleid en bijhorende economische dictatuur van de Troika (EU, ECB, IMF) verwerpt maakt dit van ons geen gelijken. In onze analyse en manier van oplos-

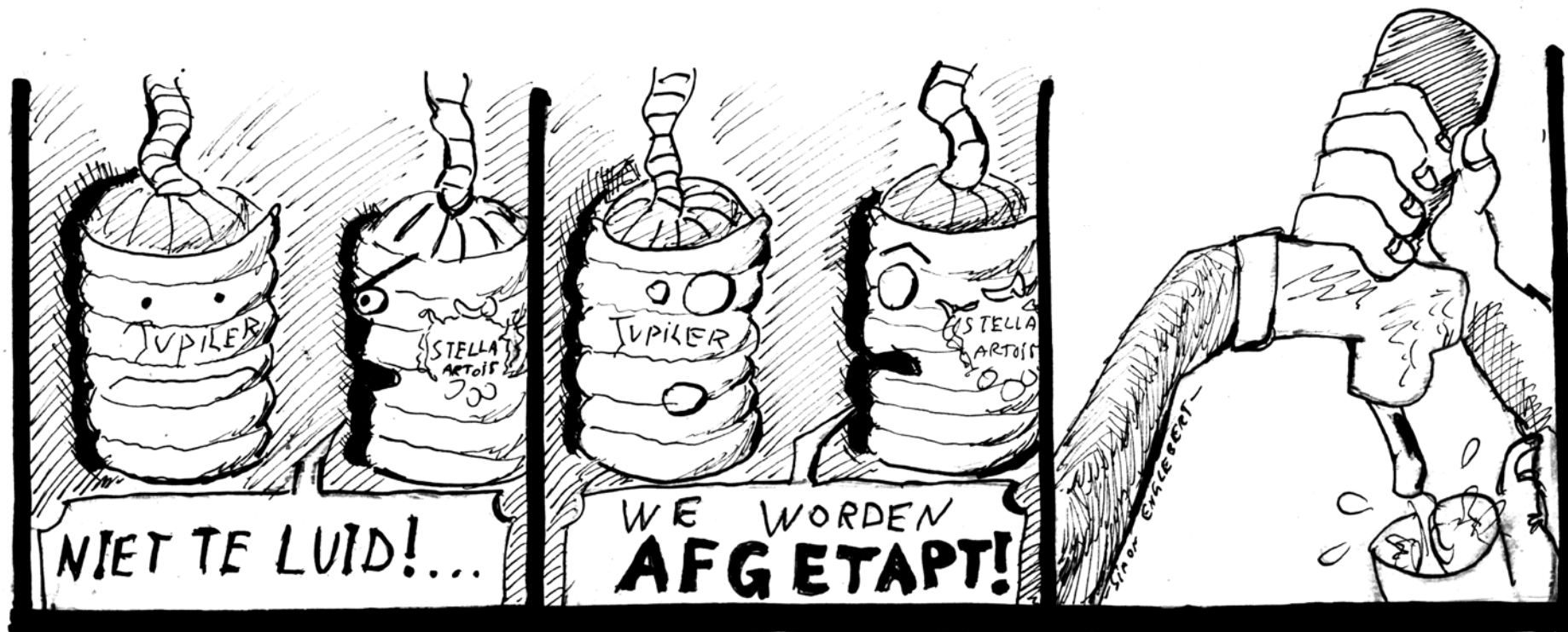
sen trekken wij een volledig andere kaart dan het NSV. Het NSV streeft een gesloten, nationalistische en nog steeds op winstmaximalisatie gebaseerde economie na, terwijl wij geloven in internationale solidariteit tussen alle werkers in verzet tegen de huidige crisis.

Ons werd in de vorige column verweten geld te bedelen bij studenten. Met de ALS zijn wij inderdaad aangewezen op financiering door middel van solidariteit. Aanspreken en engageren van studenten is juist een methode om studenten bewust en verantwoordelijk te maken in onze gemeenschappelijke strijd tegen extreem-rechts. Door stickers (JOBS, GEEN RACISME) te verkopen aan vrije bijdragen, bekomen we een minimaal bedrag om onze campagne te dragen. Wij hebben geen rijke partij die ons een handje toesteeft (lees: het Vlaams Belang bij het NSV). Met de Actief Linkse studenten willen we financieel onafhankelijk blijven van bedrijven (die medeschuldig zijn aan de economische crisis).

Noureddine Hatim
Actief Linkse Studenten

Three of a kind

Alcoholmisbruik

KringKal, IntKal & CulKal

25 maart

Champagnecantus @ Waaiberg
Economika

27 maart

Faute TD @ Albatros
Psychologische Kring

Worldshake TD @ Rumba

Medica

Studio 100 Cantus @ Pavlov

Politika

Jamnesty, 20.30 @ Blauwe Kater

Amnesty International Studenten
Leuven

God van de slachting door Jan Eelen & NTGENT

Toneel - 20u, Schouwburg Leuven
(www.30cc.be)

Zevend Leuvense NachtKracht

Concert - 19u30 in Het Depot
(www.hetdepot.be)

28 maart

Letteren TD @ Musicafé

Letteren

A History of Everything door Ontroerend Goed & Sydney Theatre Company

Theater - 20u30 in Schouwburg
(www.stuk.be)

29 maart

Geos komt KLAar TD @ Albatros
Geos & KLA

Mecenas gidst in M (Patrick Van Caeckenbergh)

Expo - 20u, Museum M

Crack door Arco Renz & Kobalt Works

Dans - 20u30 in STUK
(www.stuk.be)

Sioen

Concert - 19u30 in Het Depot
(www.hetdepot.be)

VETOFUIF @ Odil

Veto

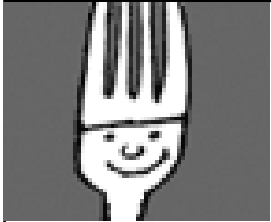

Elke week laten wij een aantal cartoonisten los op de inhoud van Veto.

Op deze pagina krijgen zij carte blanche om te werken rond een bepaald thema.

Op pagina 7 hadden we het over alcohol

Werkten mee aan deze pagina: Billy Dehaen, Simon Englebert & Mathieu De Steur. Zij worden heel erg bedankt.

Menu van de week

In Alma 1-2-3

27-30 Maart 2012

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Kippenreepjes met groentenrisotto en Kongolese saus		€ 2.70
Koninginnenhapje	A3	€ 3.60
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes		€ 3.60
Spaghetti bolognaise groot	A3	€ 3.20
Steak met groenten en saus	A2	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 4.70
Verse visfilet met knolselder in basilicumsaus		€ 5.10
Wienerschnitzel met boontjes		€ 4.70

woensdag

Koninginnenhapje	A1+A2	€ 3.60
Quornburger met bloemkoolgratin		€ 3.60
Spaghetti bolognaise groot	A3	€ 3.20
Steak met groenten	A3	€ 4.70
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70
Tagliatelli met spekjes en broccoli		€ 4.70
Varkensgebraad met zoetzure chilisaus, wokgroenten en rijst		€ 4.70
Vleesballetjes in tomatensaus en slaatje		€ 2.70

donderdag

Aardappelquiche (Veggie 2 in Alma 2)	A2	€ 5.10
Gemarineerde ribbetjes met kruidenboter en rauwkost	A1+A2	€ 5.10
Gevulde paprika met Provençaalse saus en rijst		€ 4.20
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.20
Koninginnenhapje	A3	€ 3.60
Lamssteakburger met ratatouille		€ 4.20
Penne met pesto en gemalen Parmesaanse kaas	A2+A3	€ 2.70 - 3.20
Pita		€ 4.20
Spaghetti bolognaise groot	A1+A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A1	€ 2.70
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 4.70

vrijdag

Koninginnenhapje	A1+A2	€ 3.60
Pangasiusfilet met bieslooksaus en juliennegroenten		€ 5.10
Steak met groenten	A3	€ 4.70
Steak met groenten en saus	A2	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70
Vegetarisch koninginnenhapje		€ 3.60
Vleeskroketten met broccolimix		€ 2.70

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants!
De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Loop eens langs bij

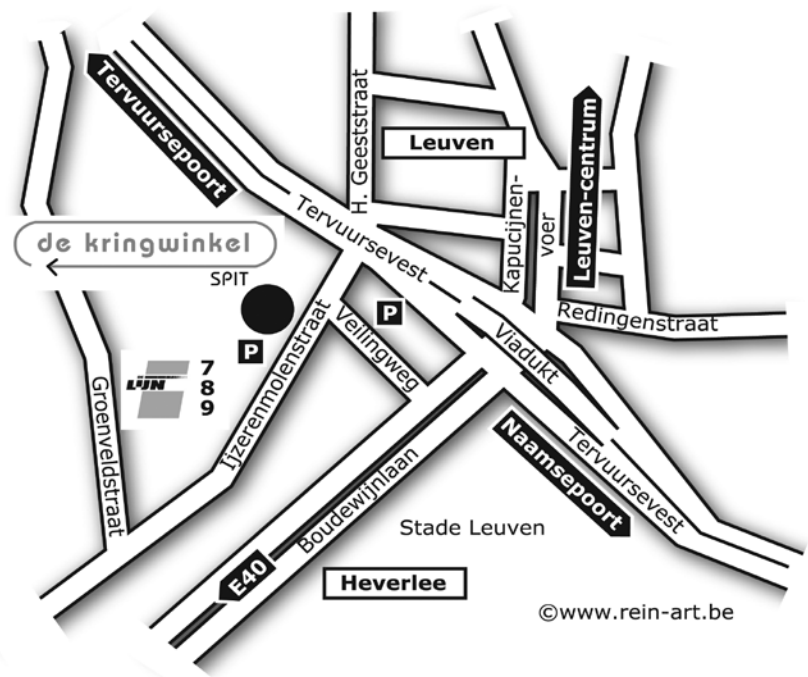
De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee
Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

**JARIG GEEFT VEEL
GRATIS IJSJES
LOKO**

WWW.FACEBOOK.COM/LOKOLEUVEN

KIJK OP FACEBOOK VOOR LOCATIES

WOENSDAG 28/03
GRATIS IJSJES

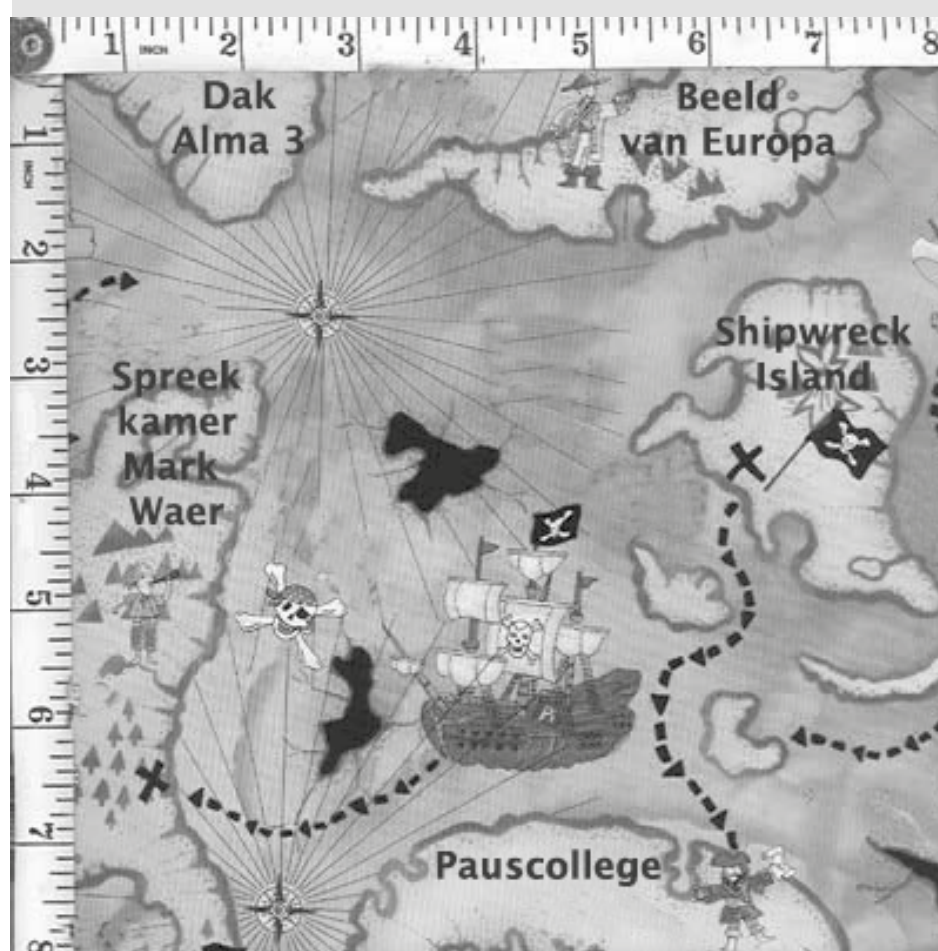
KULEUGEN

EXCLUSIEF!

DOORBRAAK LOKO-VATENZOEKTOCHT!

De K.U.Leugenredactie sloeg de handen in elkaar met de genie-troepen van WINA en wist de mogelijke verstoppplaatsen van de vaten te herleiden tot vijf locaties!

Over een van de locaties bestaat enige discussie. Grieks uitwisselingsstudent Thales Adrianopolis, geliefd Winees, bevond zich ter hoogte van het Beeld van Europa toen hij werd opgegeten door een gigantische krokodil. Zijn laatste woorden: "Hier ligt zeker niets, ik heb hier drie uur gezocht!"

				2			
	2	1					8
	3	4	5	6			9
			8	7			1
9							2
	8		2	1			
	7		3	4	5	6	
6					8	7	
			7				

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09
of albatros@loko.be
(advertentie)

Colofon |

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 38 - Nummer 19
Maandag 26 maart 2012

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Pieter "George Best" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Els "Billie Holiday" Dehaen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Lucas "Bix Beiderbecke" de Jong, Margot "Dylan Thomas" Hollevoet, Frank "Lorenz Hart" Pietermaat, Marijke "Alexander Godunov" Van Geel & Andrew "Jack Kerouac" Snowball

Schrijvers:
Joachim "Michael Clarke" Beckers, Jens "John Barrymore" Cardinaels, Thomas "Jim Morisson" Cliquet, Wim "10% van de maatschappij" Dehaen, Jelle "Amy Winehouse" Mampaey, Laura "Truman Capote" Hollevoet, Charlotte "Peter Cook" Vekemans, Pieter "David Byron" Hiele, Joke "William Rowan Hamilton" Verbeek, Wouter "Naftali Herz Imber" Goudeseune, Thomas "Alan Watts" Vandelanotte, Philip "Mickey Mantle" Gallasz, Geert "Ramses Shaffy" Janssen, Sophie "Julia Bruns" Huys, Sophie "Barbara Payton" Soete

Fotografen:
Andrew Snowball, Stephanie "Bon Scott" Verbeken, Simon "Joseph McCarthy" Leclercq; Liesa "Ron 'Pippen' McKernan" Olislaegers

Tekenaars:
Wim Dehaen, Mathieu "Patrick Hamilton" De Steur, Simon "James Thurber" Englebert

DTP:
Jens Cardinaels, Els Dehaen & Pieter Haeck

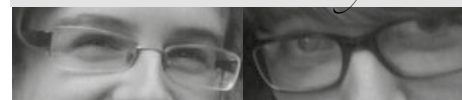
Eindredactie:
Pieter Haeck, Thomas Cliquet,

Frank Pietermaat & Margot Hollevoet
IT:
Joachim Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Maxim "Brendan Behan" Van Hoeymissen
info@alfasetleuven.be
016/22.04.66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede) Oplage: 9000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekening- nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, mensen die gestorven zijn aan alcohol) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Hollie & Holly

Lieve Holly,

Ik ben sinds kort verliefd op Kevin. Toen ik hem voor het eerst de aula zag binnenwandelen, wist ik dat hij de ware was. Hij heeft namelijk gitzwarte ogen en het lijf van een basketbalspeler. Hij is misschien niet zo slim, maar als ik hem een stuk plakband rond de mond bindt tijdens eventuele intimiteiten is dat schoonheidsfoutje zo opgelost. Sinds zusteren ben ik dan ook aan een verleidingsoffensief begonnen, maar daar begon de nachtmerrie. Ik ben namelijk allergisch voor de jongen in kwestie. Als ik te dicht in zijn buurt kom, krijgt ik onuitstaanbare jeukaanvallen en lelijke, etterende plekken. Kevin ziet me daardoor niet staan. Ik ben wanhopig. Kan jij me helpen, Holly?!

Groetjes,
Hollie

Bekoorlijke Hollie,

Jouw probleem is ontzettend herkenbaar. Gitzwarte ogen, basketbalfiguur, het trekt vele dames - en heren, discriminatie is hier niet aan de orde - aan. Vandaar ook dat de hunk in One Tree Hill, Nathan Scott, gitzwarte ogen heeft en een basketbalspeler is. Verstand is dan ondergeschikt. Al kunnen we wel stellen dat verstand altijd ondergeschikt is. Vrouwjes zijn nu eenmaal het superieure geslacht, omdat wij geen piemel hebben.

Maar we verliezen jouw probleem hier uit het oog. Die allergie zit in je hoofd. Dat noemen wetenschappers en slimme mensen psychosomatisch. Je zal een enorme mentale kracht aan de dag moeten leggen om te genezen van deze allergie. Beseffen dat ze niet echt is, is een eerste stap. Dat is moeilijk, omdat de jeuk en de etter effectief aanwezig zijn. Wat kan helpen is een tovermantel. Dat is geen mantel die je onzichtbaar maakt, zoals bij Harry Potter, maar een mantel die alle negativiteit omzet in pure liefde. En dat is toch wat iedereen wil, pure liefde? Een verzengende liefde, die volledig bezit van je neemt, waar je je alleen maar aan kan overgeven.

Zo'n mantel moet je dus hebben. Die mantel is te koop voor de luttele som van 4269,34 euro (verzendingskosten ingebrepen!) in mijn webshop, te vinden op www.holly&hollie.be

“MOMENTEN VAN BIJNA ABSOLUTE STILTE”

Het zijn drukke tijden ten huize Isbells. Hun nieuwe boreling is “Stoalin” gedoopt en iedereen is uitgenodigd op de babyborrel. Vorige week speelde het kwintet tweëneenhalf optreden in Leuven, tweemaal in STUK en een halve in de Fnac. Tussen de bedrijven door spraken we met de trotse vader, Gaëtan Vandewoude.

GEERT JANSSEN

Om het ijs te breken maakten we ons voor-nemen bekend niet dezelfde vragen te stel-len als half journalistiek Vlaanderen dat al over de vloer is gekomen.

Gaëtan Vandewoude: «Stel je voor dat er zo'n regel is, dat geen enkele vraag twee keer gesteld mag worden.»

Veto: *Dan zouden alle interviews heel erg kort zijn.*

Vandewoude: «Of net heel erg origineel.»

Veto: *U schreef het merendeel van de nieuwe plaat in Spanje. Is er een verschil met de num-mers die pas achteraf tot stand kwamen?*

Vandewoude: «Dat denk ik niet. Het verhaal is daar begonnen maar het is hier af-gewerkt, allemaal ongepland. Ik was met mijn gezin op vakantie in Spanje en ik had mijn gitaar bij. Ik was verrast te zien hoe-veel ideeën daar ontstaan zijn.»

“Er zijn geen antwoorden, alleen maar keuzes”

Veto: *Het is natuurlijk een erg romantisch idee om muziek te maken in afzondering. “The Basement Tapes” van Bob Dylan bijvoorbeeld.*

Vandewoude: «Dat was niet aan de orde. Het idee was niet: ik zonder mij af met mijn gitaar. Ik wilde weg van alles en iedereen om tot rust te komen. Ik wilde niet denken aan de nieuwe plaat, aan creatief moeten zijn. Toch is het daar gebeurd, zang en gitaar.»

Veto: *Voor Isbells was u drummer. Helpt die ervaring als u die naakte nummers gaat ar-rangeren?*

Vandewoude: «Dat is het gemakkelijke voor mij. Ik ben niet afhankelijk van anderen als ik thuis dingen wil uitproberen. Hier wat drums, daar wat bas, ginder wat piano. Ik speel geen van alle virtuoos, maar ik trek mijn plan.»

Veto: *Naast het schrijven van nummers heeft u in Spanje ook veel gelopen. Was dat om uw ge-dachten af te zetten of om beter te concentreren?*

Vandewoude: «Dat was een manier om heel intensief met alles bezig te zijn. Met de plaat: wat wil ik ermee doen, waar wil ik er-mee naar toe? Maar ook met het leven, met mezelf en met mezelf in het leven.»

Veto: *Heeft u de antwoorden gevonden?*

Vandewoude: «Nee, helemaal niet. Ie-mand zei me onlangs: “Er zijn geen ant-woorden, alleen maar keuzes.” Dat vond

Andrew Snowball

ik heel schoon en eigenlijk is het ook zo. Je kunt van alles beseffen en allerlei keuzes maken, maar dat zijn geen antwoorden.»

Veto: *Heeft u het lopen achteraf volgehouden?*

Vandewoude: «Ik probeer er af en toe nog mee bezig te zijn. In Spanje liep ik op een bergweg met zachte ondergrond. Terug in België had ik na twee weken heel veel pijn aan mijn knie van op het beton te lopen. Toen heb ik een maand stilgelegen.»

GEARRANGEERD HUWELIJK

Veto: *Met Chantal Acda en uw broer Chris-tophe heeft Isbells twee nieuwe groepsleden. Hoe heeft deze wissel de dynamiek veranderd?*

Vandewoude: «Wat je op de plaat hoort, komt voor negentig procent van mij. De rest probeert regelmatig iets uit op repetities en daar sta ik voor open. Wat misschien nog het meest zijn stempel op de plaat heeft gedrukt, is dat er door twee nieuwe leden ook twee nieuwe stemmen bij zijn. Vooral live merk je dat. De combinatie van nieuwe nummers en nieuwe groepsleden is een beetje een gear-rangeerd huwelijk. Maar wel een goed gear-rangeerd huwelijk (*lacht*). Ik heb de muziek niet gemaakt met de muzikanten in het ach-terhoofd, maar wat zij ermee doen is fantas-tisch.»

Veto: *Vorig heb je een optreden gegeven in de platenwinkel JJ Records. Toen heeft je dochter een stukje meegezongen. Hoe kijkt zij naar wat haar papa doet?*

Vandewoude: «Ze is mijn grootste fan. Ze vindt onze muziek geweldig, ik moet die altijd opzetten in de auto. Daardoor ben ik hem zelf al wat beu gehoord. Ze vindt het natuurlijk min-der leuk dat ik altijd weg ben. Ze is daar ook heel eerlijk in: “Ben je vandaag weer weg? Ben je morgen thuis?” Ik moet ergens een evenwicht zien te vinden tussen de familie en de muziek.»

Veto: *De optredens na jullie eerste plaat waren erg vermoeiend voor u. Nu staat er weer een hele reeks klaar. Hebt u er zin in?*

Vandewoude: «Zeker en vast. Het gaat veel minder uitpuittend zijn deze keer. Vorige keer was ik niet klaar om voor volle zalen te spelen.

Als frontman moet je elke keer tweehonderd procent van jezelf geven, constant op de tip-pen van je tenen staan. Dat heeft mij uitgeput. Door de ervaring die we hebben opgebouwd, is het makkelijker plezier te hebben op het po-dium. De nachtrust gaat wel problematisch worden: als ik na een optreden naar huis rijd,

“Mijn dochter is mijn grootste fan”

moet ik 's ochtends opstaan voor de kindjes.»

Veto: *Er staat een aandachtig publiek met hoge verwachtingen op jullie te wachten. Is dat een zegen of een vloek?*

Vandewoude: «Wij hebben altijd geluk ge-had met het publiek. Voor onze eerste plaat uitkwam, hadden wij maar vier optredens gegeven. Op de releaseshow waren er vooral vrienden van ons. Dat was een heel toffe avond, bijna magisch. Toen hebben we nog twee of drie optredens gedaan en daarna kon ik een maand niet spelen. In die maand is het voor ons allemaal begonnen: *Hot Shot* op Studio Brussel, *De Standaard*, Canvas. Toen we daarna enkele voorprogramma's speel-den, merkten we dat de helft van het publiek voor ons kwam. Dus mensen overtuigen, een publiek opbouwen hebben wij eigenlijk nooit moeten doen. Wij kregen onmiddellijk het respect en de interesse van de mensen.»

Veto: *Met uw vorige groep Soon bevond u zich meer in de punkscene, een plek waar nogal veel dogmatici rondlopen. Ooit nega-tieve reacties gekregen uit die hoek?*

Vandewoude: «Nee, helemaal niet. Soon, dat waren vrienden van mij. Ze vroegen mij hun gitarist te vervangen en ik ben een tijdje gebleven. Ik heb me op die hardcorefestivals vaak afgevraagd waar ik was beland. Pas op,

ik kan punk appreciëren hoor. Ik heb me-zelf nooit echt als een lid van de punkscene gezien. Het is dan ook niet vreemd dat ik er buiten sta.»

PUNCH

Veto: *Is Soon een afgesloten verhaal?*

Vandewoude: «Wie weet? We zijn niet ge-split dus officieel zijn we nog bezig. Ergens hoop ik wel dat we dat kunnen voortzetten maar iedereen moet tijd vinden. Nu *Stoalin*' net uit is, ga ik voorlopig geen tijd hebben.»

Veto: *Isbells is heel emotionele muziek. Naar wat luistert u zelf als u nood hebt aan troost?*

Vandewoude: «Dat varieert. Op dit moment Alexi Murdoch, een gast met een diepe warme stem. Minimalistische muziek met veel rust in. Ik zoek niet het drama op om mee te wenen.»

Veto: *Een omschrijving die perfect op Is-bells geplakt zou kunnen worden.*

Vandewoude: «Mijn vriendin zei me on-langs dat ze de nieuwe cd minder rustge-vend vindt dan de eerste. Er zitten meer ex-tremen in. Het is natuurlijk nog altijd geen punk maar er zit meer punch in. Er zijn zelfs momenten van bijna absolute stilte.»

Veto: *We vinden ze zelf iets spookachtigs hebben.*

Vandewoude: «Ik snap wat je bedoelt. Met de eerste plaat wilde ik het beste uit mezelf halen op alle vlakken. Ik heb ze ook zelf ge-mixt, dat heeft iets onprofessioneels. Er zit-ten foutjes in maar daar houd ik wel van.»

Veto: *Ging u zo ook te werk bij de cd van De Held, die u geproduceerd hebt?*

Vandewoude: «Muziek moet vooral echt zijn. Met of zonder fouten maakt me niet uit. Ik geniet wel van dingen die niet kloppen op een cd, een zanger die in de lach schiet ofzo (*Vandewoude verwijst naar “Bob Dylan’s 115th Dream” van -jawel – Bob Dylan, red.*). Ik vind het niet leuk om naar een plaat te luiste-ren waarop de producer van alles geëdit heeft. Er zijn technici die de ademhalingen uit een zanglijn knippen. Ik zou dat verschrikkelijk vinden. Het moet gewoon leven. Het moet echt zijn, dat is alles.»